

LASKUVARJO URHEILU

No 2 - 1981
5. vuosikerta
mk 10,50

ISSN 0358-6278

finnish magazine of sport parachuting

3 DC-3:sta, 2 Twin-Beechiä, Cessnoja. Auki joka päivä. Hyppy-päiväkirjat vaaditaan. RW-seminareja Pat Worksin ja muiden eksperttien johdolla. Toimivat järjestelyt, uima-allas, suihkut, ravintola-baari, majoitustila, telttailu-keittomahdollisuudet. 3 km motelleihin. Vuokra-PC:itä, täydellinen varustekauppa jossa alhaiset hinnat. Pyydä hinnasto, tilaa etukäteen ja varustuksesi on valmiina tuloasi varten. Hyppykursi joka päivä. Boogiet useimpina juhlapyhinä. Paikalle pääsee Greyhound-bussilla Los Angeles — Riverside — Perris. 70 mailia Los Angelesista. Lisätietoja:
Perris Valley Paracenter
 2091 Goetz Road,
 Perris, CA 92370
 USA
 Puh. (714) 657-8727 tai 657-3904

FALLSCHIRM SPORT MAGAZIN

THE ONLY PARACHUTE
MAGAZIN IN GERMAN LANGUAGE

PUBLISHED BI-MONTHLY

ANNUAL SUBSCRIPTION
 US\$ 14,- SECOND-
 CLASS POSTAGE
 US\$ 19,- AIR MAIL

FALLSCHIRM-SPORT-MAGAZIN
 C.-v.-HÜTZENDORFSTRASSE 29
 A-8010 GRAZ, AUSTRIA, EUROPE

TILAA LASKUVAR- JOURHEILU!

Maksa 40 mk PS-tilille
 4276 02—1.
 Merkitse postisiirtolomak-
 keelle myös nimesi ja osoit-
 teesi

PERRIS VALLEY

the
 "CHOICE OF THE MAJORITY"

2091 Goetz Rd., Perris, CA 92370

(714) 657-3904

para-gear equipment co.

has the most complete line of
 parachuting equipment in the world.
 The largest selection from the largest
 inventory to serve your parachuting
 needs.

No one sells more equipment,
 worldwide every day.

FIND OUT WHY!

Write for information on how you
 can get our 144 page 79-80 catalog
 of fun. Over 800 items pictured.

Catalog \$1.00
 Add \$3.00 Airmail Postage

para-gear equipment co.

DIVISION OF SACHMAN ENTERPRISES, INC.
 3839 W. OAKTON STREET • SKOKIE, ILLINOIS 60076 USA • (312) 679-5905 • TELEX: 724438

YOUR SKYDIVING STORE

We stock products by Para-Flite, Pioneer, GQ Security, The Chute Shop, Django Pegasus, Strong Enterprises, Advanced Air Sports and Para-Innovators. Our complete inventory includes mains, reserves, rigs, altimeters, helmets, boots, goggles, accessories, rigging supplies, raw materials, emergency parachutes and Para-Sails®.

We're manufacturers of the Silly Suit and new Sequence jumpsuits, and the Rapid Transit System and Lady Astra rigs.

Sky Supplies ships worldwide. Or, you may pick up your order from our shops in Zephyrhills and DeLand, Florida. Dealer inquiries welcome.

Sky Supplies, Inc.

1665 N. Lexington Ave., Suite 105C
 DeLand, Florida 32720 U.S.A.
 (904) 734-9641

LASKUVARJOURHEILU

Kansi-Cover:
Kuva-Photo by:
Jorma Öster

JULKAISIJA
PUBLISHER:
SUOMEN
LASKUVARJOKERHO RY.
HELSINKI—MALMI
LENTOASEMA
00700 HELSINKI 70
FINLAND
PUH. TEL. 90-378 827

PÄÄTOIMITTAJA
EDITOR-IN-CHIEF:
REINO SUONSILTA
PUH. TYÖ 90-75 36 111
KOTI 90-30 11 19
Vellikellontie 5 C 29
00410 HELSINKI 41

ALUEAVUSTAJAT:
MIKKO HAMUNEN, Tampere
Puh. 931-26 812 (koti)
931-26 810 (työ)
ANTTI KAUSALAINEN, Utti
Puh. 951-60 381 (koti)
951-16 909 (työ)
EERO KAUSALAINEN, S.I.L.
Puh. 90-333 253 (koti)
90-378 077 (työ)
ARTO MATTILA, Turku
Puh. 921-771 192 (koti)
921- 24 616 (työ)
JUHA SARKKINEN, Oulu
Puh. 981-17 155 (koti)
— (työ)
RISTO TAHVANAINEN, Imatra
Puh. 954-37 110 (koti)
954-21 199 (työ)
KEN QUEST, England

TALOUS, ILMOITUKSET:
Pekka Palotie
Puh. 90-382 302 (koti)
Jakomäentie 6 b A
00770 HELSINKI 77
TAITTO JA VALMISTUS
LAY-OUT & PASTE UP:
ARTO MATTILA

TOIMITUKSEN OSOITE
EDITORIAL ADDRESS:
LASKUVARJOURHEILU
PL 653
SF-00101 HELSINKI 10
PS TILI NO: 427602-1

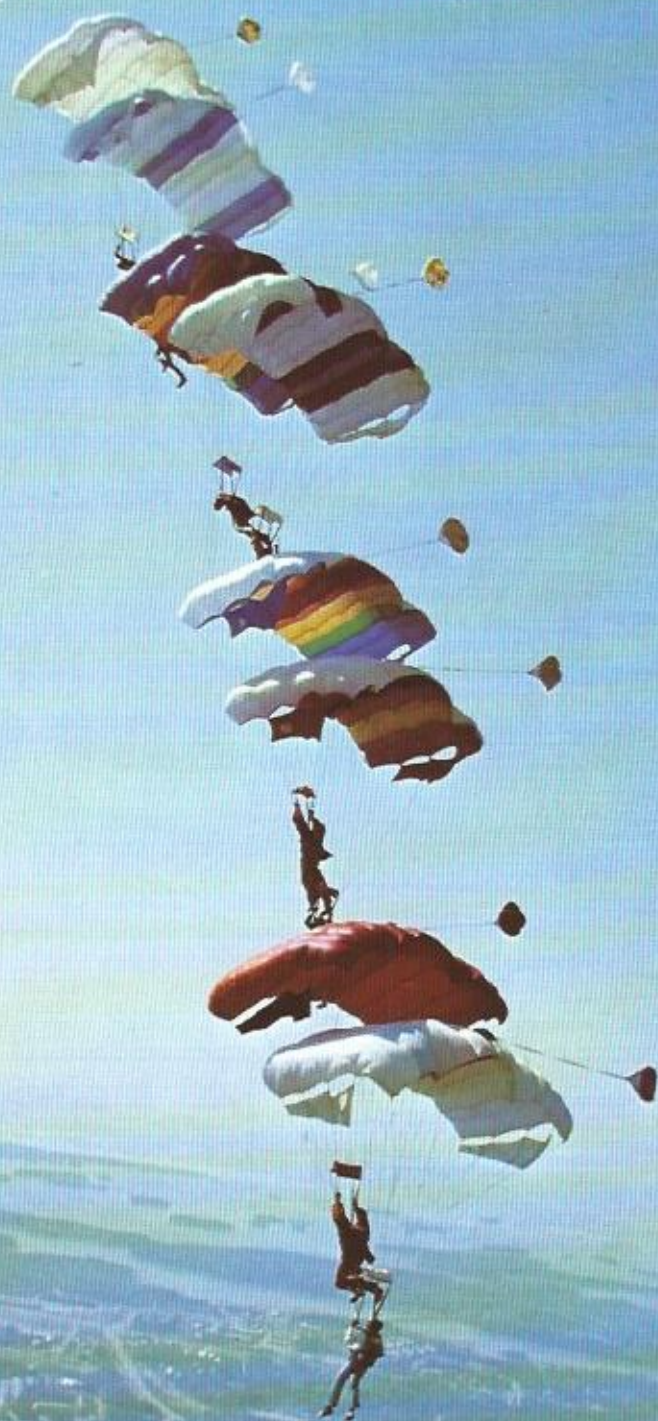
IRTONUMERO 10,50 mk
TILAUSHINTA 40,00 mk
NELJÄ NUMEROA VUODESSA

YEARLY SUBSCRIPTION
(AIRMAIL) 16 USD
PUBLISHED FOUR TIMES
A YEAR

LASKUVARJOURHEILU-lehti on riippumaton laskuvarjoalan julkaisu. Lehti ottaa mielellään julkaistavaksi lukijoiden juttuja, piirroksia ja valokuvia. Materiaali palautetaan lehden ilmestyttyä. Julkaisupalkkiota ei valitettavasti voida maksaa. Kansikuviksi tarkoitettujen kuvien tulee olla värikuultokuvia (dia), sisäsiuille tarkoitettujen mieluiten mustavalkoisia paperikuvia. Toimitus ei vastaa artikkeleissa esitetyistä mielipiteistä, vaan jokaisesta artikkelista vastaa kirjoittaja itse.

LASKUVARJOURHEILUN sisältöä saa lainata mikäli lähde mainitaan, ellei artikkelin yhteydessä ole toisin mainittu. Kokonaisten artikkelien lainaamisesta on sovittava julkaisijan kanssa erikseen. LASKUVARJOURHEILU is the Finnish parachuting Magazine. The publisher assumes no responsibility for the views expressed in submitted material. All rights reserved. Articles may be reprinted in all parachuting magazines if the source is mentioned.

GIV SPECIAL GIV SPECIAL GIV SPECIAL GIV SPECIAL GIV SPECIAL

Kupurelatiivi, CRW (Canopy Relative Work), on laskuvarjourheilun nuorin tulokas. Se ilmestyi julkisuuteen vasta vuonna 1976 Oklahomassa, USA:n mestaruuskilpailuissa. Siitä lähtien kupurelatiivi on jatkuvasti laajentunut ja saanut paljon ystäviä ympäri maailmaa uutta janoavien hyppääjien parista.

Aluksi kupurelatiivivia tekivät "tavallisen relatiivin" harrastajat pitkän vapaan pudotuksensa jälkeen. Nykyisin on jo yksinomaan kupurelatiiviin erikoistuneita hyppääjiä, ja alan kehitys on näin päässyt kunnon vauhtiin.

CRW on erilaisten muodostelmien rakentamista avonaisilla kuvailla ja siten se eroaa täysin tavallisesta vapaapudotusrelatiivista, muistuttaen enemmän tarkkuushyppäämistä.

Kupurelatiivin tekivät mahdolliseksi uudet liitovarjo, joiden lento-ominaisuudet ovat huomattavasti tavanomaisia pallokupuja paremmat. Liitovarjoilla on mahdollista lentää aivan lähemmäs, sekä päällekkäin, että vierekkäin, johtuen kuvun suuresta vaakanopeudesta ja pienestä vajoamisnopeudesta; lentokelvoton jättövirtaus jää lähes suoraan kuvun taakse. Samasta syystä johtuen, on aivan toisen liitovarjon takana lentäminen vaarallista. Tällöin on mahdollista joutua edelläolevan kuvun muodostamaan "tyhjiöön", jolloin seurauksena on taaemman kuvun hetkellinen tukahtuminen. Varsinkin matalalla oltaessa saattavat seuraukset olla ikäviä.

"Vanhoilla pallokuvuilla", niin alkeis- kuin teho-varjoillakin, on pääasiallinen liikesuunta suoraan alaspäin ja jättövirtaus jää kuvun yläpuolelle. Toisen kuvun yläpuolelle meneminen saattaa olla hyvin vaarallista ylemmän kuvun tukahtuessa alemman päälle. Tosin kupurelatiivivia on tehty hattaroillakin, mutta suorituksen yrittäminen ei ole lainkaan suositeltavaa.

Kupu

Varovaisuuden jälkeen tärkein varuste kupurelatiivihyppäilyssä on tietysti sopiva kupu. CRW:ssa voi käyttää periaatteessa mitä tahansa 5- tai 7-tunnelista siipeä. On eduksi, jos varjot ovat samantyyppisiä tai jopa samanmerkkisiä. Tällöin liito- ja vajoamisnopeudet vastaavat hyvin toisiaan ja kupujen eroista johtuva lisähallailu jää pois. Myös hyppääjän paino vaikuttaa

kuvun lento-ominaisuuksiin ja on otettava huomioon telakoitumisia suunniteltaessa.

Uusimpiin patjoihin on yleistynt uloimpien tunneleiden väliseinien paineentasaussaukot, jotka estävät laitimmaisten tunneleiden ruttuun menemistä ja helpottavat niiden avaamista, mikäli ne kuitenkin sulkeutuvat. 7-putkisilla siivillä ei etukulmien ruttuuntuminen vaikuta mitenkään vakavasti vajoamisnopeuteen, mutta on kuitenkin parempi jos kaikki tunnelit ovat somasti auki.

Etumaisissa kantoviillekeissä käytetään usein trimmihihnoja, joilla voidaan muuttaa viillekkeiden pituutta ja siten säätää kuvun kohtauskulmaa ja samalla vaaka- ja vajoamisnopeutta.

Uusimpana lisävarusteena on tullut yhdyshihna molempien etu- ja takaviillekkeiden väliin. Tämän hihnan alle on ylempään hyppääjän hyvä asettaa jalkansa tiivistä kupumuodostelmaa rakennettaessa.

Markkinoilla on myös näkynyt kikka, jolla kuvun takana jarruttava apuvarjo tukahtuu automaattisesti avauksen jälkeen. Näin saadaan kuvulle lisää nopeutta ja liitokykyä ainakin myyntimiesten mukaan.

Muita varusteita

Kupurelativistin on hyvä käyttää kypärää, joka ei estä korvien täysipainoista käyttöä. Kupurelatiivissa ei riitä pelkkä suhinoiden kuuntelu, vaan on tarkattava myös kavereiden ohjeita. Korvien kohdalta avonaiset, mutta kuitenkin hyvin suojaavat jääkiekkoilijan kypärät ovatkin paljon käytettyjä.

Koukkuveitsi on kupurelativistille välttämätön kädenjatk. Se on ehdottoman näppärä kun hätätilanteessa joudutaan katkomaan punoksia ja hihnoja. Koska toimitaan kiinni toisen kuvussa ja punoksissa, on erilaisten takertumisten ja sotkeutumisten vaara aina olemassa. Koukkuveitsellä saa tarkasti poikki vain haluamansa punokset. Koukkuveitsi on paras laskuvarjohyppäämisessä käytettävä teräse ja eriaisteiset vesurit

ja lapinleuat kuuluvat aivan muualle.

Kupurelativistin on parasta käyttää kepealahkeisia ja -hihaisia haalareita. Käsillä ja jaloilla joudutaan jatkuvasti ottamaan erilaisia otteita, jolloin kaikki tavallisten relatiivihaalareiden leveät lahkeet ja siipirakennelmat ovat vain tiellä. Sitäpaitsi suuret haalarit jarruttavat huomattavasti kupua, joka tosin saattaa joskus olla etukin.

Kaikki lenkit, hakaset ja muut takertumisvälineet on eliminoitava vaatteista ja valjaista. Varavarjon- ja kuvunirroituskahvoja on hyvä pitää aina silmällä turhien lisäongelmien välttämiseksi.

Ennen hyppyä

Kupurelatiivivia ei kannata lähteä yrittämään ennenkuin on hypännyt patjallaan niin paljon, että varmasti tuntee sen käyttäytymisen eri jarrutustiloissa, sakkauksessa ja käänöksissä. Tarkkuushyppy on hyvää harjoittelua varjon hallintaan ja siten myös kupurelatiiviin.

Harjoittelu on aloitettava kokeneemman kupurelativistin kanssa ja vain kahdestaan. Useampien kupujen mukaantulo vain vaikeuttaa alkeiden oppimista. Ennen ensimmäisiä kiinniottoyhteyksiä on kokeiltava lähemmäs lentämistä muutamilla hypyillä. Stäkkejä ja planeja ei kannata lähteä yrittämään ennenkuin varjon hallinta on varmaa ja automaattista.

Ennen hyppyä on kuvun muodostaminen käytävä vaihe vaiheelta läpi maassa, kuten tavallisessakin relatiivissa. Vaikka kuvun varassa onkin mahdollista huu-della kavereiden kesken, on tärkeimmät asiat kuten telakoitumisjärjestykset, purkukorkeudet ja muut sovittava jo ennen ylöslähtöä.

Ylätuulet on syytä tarkastaa lennonjohdosta. Niiden suunta ja voimakkuus on harvoin sama kuin maassa. Ylätuulet ovat usein hyvin voimakkaita ja ylhäällä kolmessa kilometrissä avatulla kuvulla voi päästä pitkälle harhaan, joten hyppäpaikan määrittämisessä on syytä olla tarkkana.

Takertumisten ja erilaisten vajoatoimintojen vaaran vuoksi ei uusia kupurelatiivikuvioita kannata yrittää rakentaa alle 500 m:n korkeudessa. Näin taataan korkeusreservää mahdollisten varavarjotoimienpiteiden suorittamiselle. Turvallisuus ennen kaikkea.

Muodostelmia

Kupurelatiivin perusmuodostelma on STACK.

Stäkki on ihan tavallinen kuputorni, jossa ylempi hyppääjä pitää jaloillaan (ja/tai käsillään) kiinni alemman kuvun punosten yläpäästä tai tunneleiden etuosasta. Yleensä ote on alemman kuvun keskimäisten tunneleiden kohdalta, mutta otteen voi ottaa myös reunimmaisen tunnelin kiuseunasta, jolloin kyseessä on eräänlainen kanttikontakti.

PLANE on toinen tavallisimmista kupurakuvioista. Siinä ylempi hyppääjä on siirtynyt alemman kuvun punoksia pitkin aivan alemman hyppääjän kantoviillekkeisiin asti ja pitää jaloillaan kiinni kantoviillekkeet yhdistävästä hihnasta tai sliderista. Plane on hie-

man stäkkiä vaativampi rakentaa, mutta se lentää vaakaammin.

Uusin muodostelma kupurelatiivissa on SIDE-BY-SIDE, jossa hyppääjät ovat vierekkäin samalla tasolla pitäen kiinni toisistaan. Kuvut nojaavat toisiaan vasten kylki kyljessä kiinni. Side-by-side on melko vaativa rakentaa, mutta on erittäin vaikuttavan näköinen.

Peruskuvioita yhdistelmällä voi muodostaa erilaisia lisämuodostelmia, kuten vapaarelatiivissakin. Kuputornit, eli stäkit planet ovat kuitenkin yleisimpiä.

Kilpailut

Viime aikoina on kupurelatiivissa pidetty kilpailuja. Virallisia MM-kisoja ei vielä ole järjestetty, mutta kansainvälisellä tasolla on jo pidetty World Cup-kilpailut. Niiden yhteydessä on myös tehty epävirallisia ennätyksiä.

Ensimmäisessä World Cupissa kilpailtiin 8-kuvun nopeusmuodostelmasta ja 4-kuvun rotaatiosta, jossa 4-kuvun muodostelman ylin kupu siirtyi muodostelman alle ja näin ansaitaan pisteitä. 1 piste jokaisesta 4-kuvun muodostelmasta.

Tämän hetken nopeimmat 8-miehiset kupumuodostelmat on tehty alle puolelentoista minuutin ja 4-miehen rotaatiosta on 5 minuutin työskentelyajassa (hypykorkeus 3000 m) tehty yli 20 muodostelmaa.

Suomessa pääasiallisesti kupurelatiivissa harjoitella hyppääjiä löytyy harvoista hyppykerhoista. Eniten kupuran harrastajia on tällä hetkellä Helsingissä, Suomen laskuvarjokerhossa.

Kotomaisia kupurelatiivikilpailuja ei vielä ole pidetty mutta helsinkiläiset hyppääjät ovat jo tehneet kahdeksan hyppääjän kuputorneja. Maailman ennätykseen (14-kuvun torni)

on tosin vielä hiukan matkaa.

Kupurelatiivi on uutta ja mielenkiintoista puuhaa, jossa samalla rahalla saa paljon enemmän laskuvarjourheilua kuin vapaarelatiivissa. 3000 m:n relatiivihypyllä työskentelyaika on 50 sekuntia ja kupurelatiivihypyllä samasta korkeudesta tulee työskentelyaikaa yli 5 minuuttia.

Kupurelatiivi ei ole vaarallista kunhan hypyillä noudatetaan varovaisuutta ja tervettä järkeä sekä kuunnellaan kokeneempien neuvoja.

Ennen kupurelatiivihypyä on muistettava ainakin seuraavat asiat:

- Älä yritä kupurelatiivissa, ennenkuin hallitset hyvin kupusi kaikissa lentotiloissa
- Harjoittele lähemmäs lentämistä ystäväsi kanssa ennen ensimmäistä kiinniottoyritystä.
- Pidä aina mukana koukkuveistä
- Älä yritä rakentaa uutta

muodostelmaa alle 500 m:n korkeudessa.

- Älä mene liian lähelle toisen kuvun taakse (muista jättövirtaukset)
- Ota kiinni vain toisen kuvun etureunasta tai etupunoksista. Älä koske kuvun sivuihin tai takareunoihin.
- Tee kaikki ohjausliikkeet rauhallisesti ja harjoitusti
- Suunnitelkaa ja harjoitelkaa hypy alusta loppuun jo maassa. Teloitumisjärjestykset, purkkorkeudet...)

LASKUVARJOURHEILUSSA on kupurelatiivissa käsitelty aikaisemmin numeroissa 4/78 ja 3/79. Numeroita voi tilata toimituksesta kirjeellä tai kortilla. Toimitus tapahtuu postienakolla.

Reino Suonsilta

CRW world CUP 81

Ensimmäinen kupurelatiivin Maailman Cup pidettiin 26. 10.—2. 11. 1980 Zephyrhills:ssä Floridassa. Kilpailussa hypättiin 10 kierrosta kummassakin kilpailtavassa lajissa: 8-miehen nopeuskuviossa ja 4-miehen rotaatiosta.

CRW-WC-81

Joukkueiden jäsenillä oli keskimäärin 350—500 hypyn CRW-kokemus.

Koko Mounting Men Red-joukkue käytti samantyyppisiä F-111 UNIT:ejä ja erikoista menetelmää jossa ylin kupu pudotetaan suoraan muodostelman taakse ja telakoituu. Kaikilla oli myös etu- ja takakantoviilekkeiden välissä hihna, jonka alle ylempi hyppääjä panee jalkansa plane-muodostelmia rakennettaessa.

Englantilaisten lisäksi Ranskasta tuli kaksi ja Belgiasta yksi 4-miehinen joukkue. Tiedusteluja oli tullut myös DDR:stä ja Länsi-Saksasta, Etelä-Afrikasta ja Australiasta, mutta erilaiset syyt estivät heidän tulonsa.

Amerikkalaiset ilmoitettiin kahdella kahdek-

san- ja kolmella nelimiehisellä joukkueella. 8-miehin Other People Stormvildestä oli hypännyt yhdessä lähes kaksi vuotta ja Budweiserin sponsoroima Plane Magic Floridasta oli harjoitellut pitkään kahtena 4-miehisenä joukkueena. Melko tuntematon Cousidevable Difficulty ilmestyi vielä paikalle täydentämään USA:n osanottoa 4-miehiin. Tämän joukkueen pari vuotta hypänneillä jäsenillä oli noin vuoden kupurelatiivikokemus. He olivat myös ainoat, jotka rakensivat stack:ja eikä plane:ja.

Lisäksi muodostettiin 8-miehen nopeuskilpailuun kansainvälinen Just Lurking-joukkue 8-miehisten varamiehistä ja joistakin 4-miehisistä joukkueista.

Vuotta ennen Cup:ia järjesti Jim Hooper epävirallisen CRW-kilpailun Z-hillissä Pumpkin Meetin yhteydessä. Tällöin luonnosteltiin ensimmäiset CRW-kilpailusäännöt, jotka olivat pohjana myös World Cup:ssa. Kilpailuun osallistuneista kahdesta 8-miehisestä joukkueesta parempi sai kahden hypyn keskijaksi 6 min 30 sek. Nopein aika, epävirallinen maailman ennätys, oli 2.58.

Neljän rotaatiosta voittajan keskimääräinen pistemäärä oli 7 pistettä/kierros (työskentelyaika oli 5 min). Pisteet muodostuivat seuraavasti: 1. piste täydellisestä 4-kuvun kuviosta, jonka jälkeen ylin kupu lensi muodostelman alle ja telakoitui alimpaan hypypääjään, toinen piste. Taas

ylin kupu alimmaksi ja 3. piste jne. Kaikki osallistujat olivat USA:sta ja paras tulos oli 8 pistettä kierroksella.

Joukkueet

World Cup -80 oli aivan toisentasoinen tapahtuma. Viikkoa ennen kisojen alkua saapuivat Englannin joukkueet mukanaan kaksi tuomaria. Kokeneemmalla englantilaisjoukkueella, Mounting Men Red, oli 85 harjoitushyppyä yhdessä ja toisella 4-miehisellä, Mounting Men Blue, niitä oli 40. 8-miehin Mounting Men oli hypännyt noin 25 hypyä yhdessä. Kaikki joukkueiden jäsenet kuuluivat Englannin armeijan eri aselajeihin ja armeija sekä kansallinen laskuvarjoliitto vastasi suuresta osasta kustannuksia.

Kilpailu alkaa

Hypelöt aloitettiin aikataulun mukaisesti sunnuntai-aamuna kello 6.30 neljän rotaatiolla. Hyppykoneina toimi neljä Cessnaa. Päivän kolmen kierroksen jälkeen Mounting Men Red johti 52 pisteellä. Seuraavina Plane Old Bud Folks 46, Funnel Magic 42 ja Considerable Difficulty sekä Mounting Men Blue 39 pistettä.

Kahdeksan nopeuskilpailussa hämmästytti Mounting Men tekemällä ensimmäisellä kierroksella octaplanen aikaan 1 min 22 sek. illalla oli kaksi kierrosta hypätyä ja johdossa oli Mounting Men kokonaisajalla 2.52. Other People oli toisena, 3.45, ja kolmantena Plane Magic 3.51.

Toisena päivänä päästiin kilpailujen puoliväliin. Mounting Men pysyi johdossa nopeuskuviossa melkein minuutilla ja Plane Magic taisteli Other People:n kanssa toisesta sijasta.

Rotaatioissa Mounting Men Red johti kolmen pisteen etumatkalla. Plane Old Bud Folks oli ansainnut kilpailun toistaiseksi korkeimmat pistemäärät tekemällä neljännellä kierroksella 18 ja viidennellä 19 pistettä! Considerable Difficulty pääsi Mounting Men Blue:n kanssa tasoihin tekemällä viidennellä kierroksella 16 pistettä.

Hyvän alun jälkeen kilpailujen kulku hidastui, sillä tiistai ja keskiviikko olivat pilvisiä ja sateisia.

Loppukiri

Torstaina sumu ja pilvet väistyivät kolmen 8-miehen kierroksen ajaksi. Päivän ensimmäisellä kierroksella Mounting Men teki kilpailujen toisen ennätyksen, pamauttamalla octaplanen aikaan 1.18! Näin heidän johtonsa Plane Magic- ja Other People-joukkueisiin kasvoi lähes puoleentoista minuuttia, sillä molemmat "hidastelivat" yli 1.40 aikaan.

Kierroksella 8 englantilaiset tekivät kilpailujen ensimmäisen rusinan. Neljäs mies tuli kuvioon liian lujaa ja se hajosi. Uudelleenrakentaminen oli nopea, mutta aikaa meni 2.04. Myös

Other People kohtasi ongelmia samalla kierroksella ja teki kisojen huonoimman tuloksensa 2.08. Plane Magic lisäsi mahdollisuuksiaan toiseen sijaan tekemällä octaplanen ajassa 1.27. Mounting Men huomasi johtonsa kaventuneen 44 sekuntiin.

Torstaina jäi vielä aikaa lähes koko kuudennen rotaatiokierroksen läpiviemiseen. Plane Old Bud teki toisen kerran peräkkäin 19 pistettä alkaen näyttää vakavalta voittajaehdokkaalta. Mounting Men Red jännitti katsojia pilvien lisääntyessä. Kaikkien katset olivat kiinnittyneinä heihin, sillä alle 15 pisteen tulos pudottaisi heidät kakkosiksi, mutta hetken kuluttua he katosivat pilviverhon taakse. Joukkue sai uusintahypyn jota ei kuitenkaan Esterin yhteistyöhaluttomuuden vuoksi voitu suorittaa vielä perjantainakaan.

Viimein lauantaina Mounting Men Red pääsi hyppäämään ja teki kisojen

huonoimman tuloksensa, 16 pistettä. He olivat nyt tasapistein johdossa Plane Old Bud Folks:in kanssa.

Taistelu jatkui kovana, sillä seitsemännellä kaljamiehet tekivät taas 19 pistettä ja karkasivat punaisilta kahden pisteen päähän. Kahdeksannen kierroksen jälkeen joukkueet olivat taas tasoissa, Mounting Men Red teki 20 ja Bud Folks 18 pistettä.

Lauantaina päästiin nopeuskilpailun jännittävään loppuun. Mounting Men hidasteli 1.43 ja voitonhajut tuulahtivat Plane Magic-hyppääjien neniin. He tiesivät, että heidän täytyi käyttää hyväksi tämä brittien otteen herpaantuminen. Ja niin tekivätkin. Plane Magic teki uuden epävirallisen maailman ennätyksen 1.17 ja pääsi näin 18 sekunnin päähän johtavista Mountainereista, kun jäljellä oli enää viimeinen kierros. Kierros 10 oli lähes peilikuva edellisestä. Plane Magic tössi octaplanen 1.32 ja

Mounting Men toisti parastaan tehden 1.18 voittaen näin 8-miehen kilpailun 32 sekunnilla. Other People sijoittui kolmanneksi vain minuutin Plane Magicin takana. Just Lurking teki neljäntenä viisi 8-stack:ia.

Sunnuntai-aamuna hypättiin 4-miehen loput puolitoista kierrosta. Kaikki sijoilla 3—5 olleet pitivät paikkansa, mutta jenkit ja britit taistelivat vielä ensimmäisestä sijasta. Plane Old Bud Folks teki yhdeksännellä parhaansa, 20, ja oli siten kaksi pistettä Mounting Men Red:ia edellä.

Viimeisellä kierroksella britit tekivät 19 pistettä, jolloin Bud Folks tiesi, että 18 pistettä toisi voiton kotiin. Ilman kangertelua he tekivät jo toisen kerran 20 pistettä ja voittivat näin 4-miehen rotaatiokilpailun 3 pisteellä.

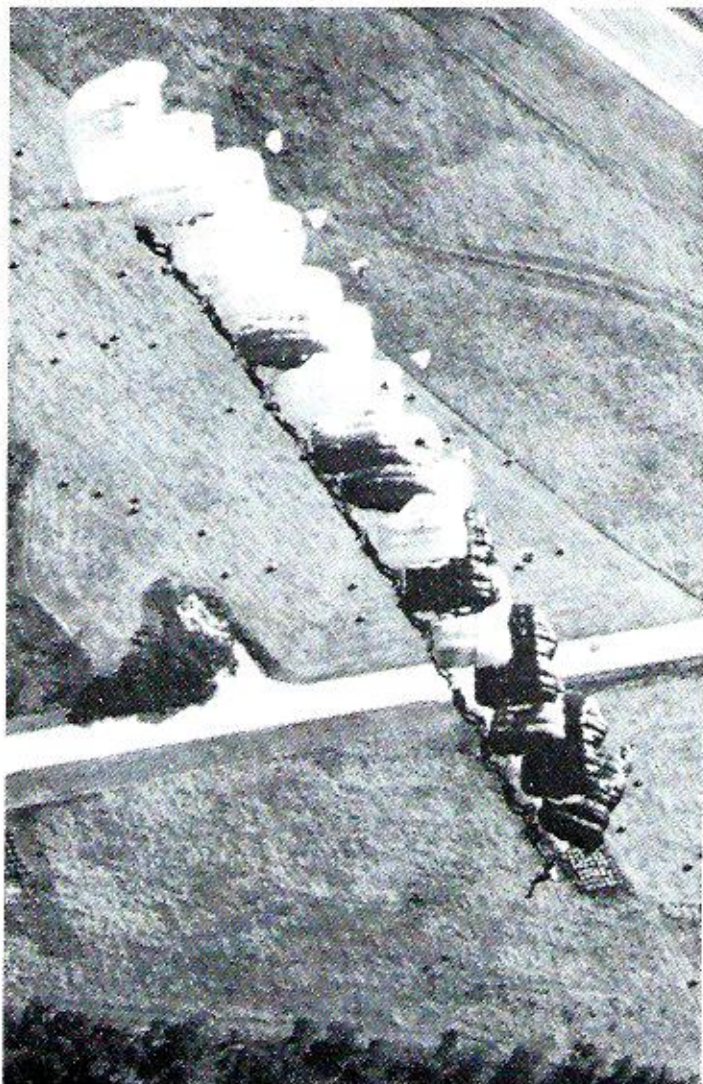
Kilvan jälkeen

Kahdeksan päivän kilpailamisen jälkeen seurasi uusien ennätysten yrittäminen. Plane Magic ja kuusi Other People-joukkueen jäsentä onnistuivat rakentamaan uuden maailman ennätyksen, 14-planen, joka pysyi kasassa reilusti yli minuutin. Muodostelmassa oli myös viidestoista hyppääjää, joka joutui irrottautumaan n. 30 sekunnin jälkeen heilurivaikkeuksien takia.

Ensimmäisen CRW Maailman Cup:in saavutukset olivat hienot

- Nopein 8-miehen muodostelma 1.17.
- 4-rotaatioissa paras tulos 20 pistettä, 10 kierroksen keskiarvon ollessa 17,5
- Suurin muodostelma 14-plane

Tämän tapahtuman aikaansaannokset kuvaavat hyvin CRW-tekniikassa ja siihen kohdistetussa kiinnostuksessa viimeisen vuoden aikana tapahtunutta uskomatonta edistystä. Jopa sellaiset joukkueet, jotka eivät ottaneet osaa itse kilpailuun, pystyivät parempiin suorituksiin kuin vuoden -79 parhaat joukkueet.

CRW SPECIAL

Parachutist -81 Kirjoittanut Tom Courbat Suomentanut Kari Niemi

Kuten tunnettua, ei laskevarjohyppyjen suorittamiseen ole mitään yksiselitteistä "oikeaa tapaa". Erityisesti kupurelatiivin opetelemisessä olemme vielä aivan lapsenkengissä ja mikä on uutta ja oikeaa tänään, saattaa osoittautua perusasiaksi tai vääräksi huomenna.

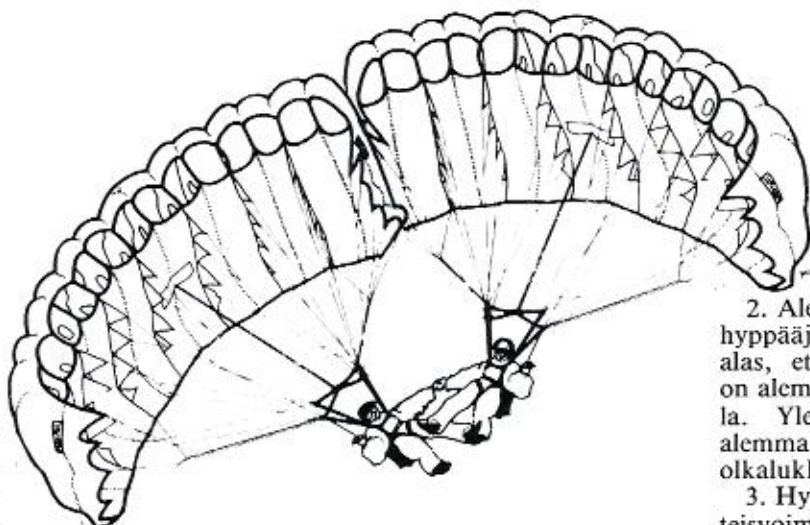
Pari vuotta sitten tekivät kalifornialaiset Steve Haley ja Norton Thomas ensimmäisen side-by-side CRW-muodostelman sananmukaisesti heilauttamalla varjotalon yhteen ja takertamalla toisiinsa. Tekotavan luonteesta johtuen muodostelmasta ei koskaan tullut suosittua.

Äskettäin kuitenkin kehitettiin todennäköisen turvallinen ja helppo tapa side-by-siden tekemiseen. CRW:n Maailman Cup:issa marraskuussa 1980 englantilaiset kupuritarit esittivät uuden kikan, jonka amerikkalaiset pian oppivat. Kun suunnittelet tällaisen muodostelman rakentamista, huomioi nämä turvallisuusvaatimukset:

1. Älä yritä tätä suoritus-ta, ellet ole aikaisemmin ollut biplanessa. Harjoittele ensin biplanea muutamia kertoja.

2. Lopeta muodostelman rakentaminen viimeistään 2000 jalan (600 m:n) korkeudessa. Jos olet saanut sen siihen mennessä valmiiksi, tuo se niin alas kuin haluat, mutta jos se ei ole täydellinen, niin suorita purkaminen turvallisuuden takaamiseksi.

3. Muista kuivaharjoittel-tarkasti. Toista harjoitus useasti, vuorotellen kaverisi kanssa ylemmän hyppääjän paikalla.

SIDE by SIDE

4. Käyttäkää samantyyppisiä varjoja (ei välttämättä samanmerkkisiä), joissa on samanpituiset punokset.

Paineentasausaukoilla varustetut kuvut ovat suositeltavia, sillä niiden laitimaiset tunnelit pysyvät paremmin auki ja aukeavat helpommin jos menevät ruttuun.

Side-by-side on suhteellisen helppo tehdä ja se on erittäin vaikuttavan näköinen vaikkapa näytöshyppäilyllä.

Tässä ohjeita side-by-siden rakentamiseen:

1. Muodosta biplane. Ylempi hyppääjä laskeutuu niin alas kuin mahdollista. Molemmat irrottavat otteensa ohjaukskapuloista.

2. Alempi vetää ylemmän hyppääjän jaloista niin alas, että ylemmän reppu on alemman kasvojen tasalla. Ylempi tarttuu selin alemman kantohihnoista olkalukkojen kohdalta.

3. Hyppääjät siirtävät yhteisvoimin ylemmän (esimerkiksi) vasemmalle puolelle alemman vieraan.

4. Alempi tarttuu vasemmalla kädellään ylemmän hyppääjän oikeaan jalkahihnaan (vasen käsi vapautuu).

5. Ylempi tarttuu oikealla kädellään alemman vasempaan etukantoviillekkeeseen (oikea käsi vapautuu).

6. Kumpikin ottaa nyt ulomman ohjaukskapulansa vapaaseen käteensä. Molemmat vetävät hitaasti ohjaukskapulastaan, jolloin kuvut eroavat vaakatasossa toisistaan tunneli tunnelilta. Kun kuvut vihdoin eroavat, tuntee kantohihnasta kiinnipitävä hyppääjä suurimman vedon ja otteen on oltava luja, jotta kuvut saisi lentämään päädyt vastakkain.

7. Molemmat hyppääjät ovat nyt samalla tasolla, kuvut lentävät side-by-side. Nyt voidaan ottaa myös jalkaote, jolloin kädet pääsevät hieman vähemmällä.

8. Purettaessa otteet irroitetaan samanaikaisesti, jolloin kuvut kääntyvät kallistuksensa suuntaan ja stabiloituvat.

Muista aina CRW:ssä, monta vaaraa ompe eessä siksi aina:

- tarkkaile lähiliikennettä (jatkuvasti)
- pidä huoli lentosuunnasta
- varo takertuvia vara-varjon kahvoja cut-away-pampuloita jne.
- pidä aina mukana koukkuveistä.

SUOMEN ILMAILULIIITTO RY.
Helsinki-Malmin lentoasema
00700 Helsinki 70

LASKUVARJOTIEDOTE 4/81
28.05.1981 1 (1)

Puh. 90 - 378 077

2. SIL:n keskustuimistosta

2.1. RW-SM -kutsu

SLK:n laetima kilpailukutsu sekä ilmoittautumiskaavake seuraavat tätä tiedotetta.

Kilpailu edeltävälle harjoitusleirille pyritään saamaan ulkomainen valmentaja, jonka palveluksia voivat käyttää kaikki leirille osallistuvat joukkueet. Tästä aiheesta kerrotaan yksityiskohtaisemmin myöhemmin ilmestyvissä RW-SM tiedotteissa.

Kilpailuun odotetaan osnottajia myös ulkomailta.

2.2. Taito-/terkkuusvalmennus

Viimeisimmän tiedon (saapui 28.05.81) mukaan ainoa Helmut Schlechttille sopivat konventionaalisten lajien valmennusleirin ajankohta on viikko 21.-28.05.1981.

SIL:n piirissä tutkitaan pikaisesti, voidaanko leiriä järjestää mainittuna ajankohtana, ja jos voi - missä? Selvittelyt ja päätökset pyritään saattamaan loppuun kesäkuun ensimmäisellä viikolla, jonka puolivälin jälkeen voi tänne SIL:oon pirauttamalla saada lisätietoja tapahtumasta (jos sitä on yleensä enää mahdollista näin lyhyellä varoitusaajalla järjestää).

Tervehyksin

Eero

SUOMEN ILMAILULIIITTO RY.
Helsinki-Malmin lentoasema
00700 HELSINKI 70

LASKUVARJOTIEDOTE 3/81
21.05.1981 1 (1)

Puh. 90 - 378 077

Tempereen Laskuvarjokerhon monivuotinen puheenjohtaja Martti Mellin kuoli äkillisen sairauden murtamana 14.05.1981.
Suomen Ilmailuliitto esittää surunvalittelunsa aktiivisen ilmailun puuhamiehen poismenon johdosta.

2. SIL:n keskustuimistosta

2.1. Tiedot vearatilanteista 1981

Oheessa seuras paperi "vearatilanteita 1981", josta saatavat opetukset toivottavasti hyödynnetään mahdollisimman tehokkaasti. Lisää tämän alan turvallisuustietoutta on myös seuraavassa "Laskuvarjourheilussa"(yhteenvedo viimevuotisista).

2.2. Laskuvarjohyppääjät SIL:ssa

Liiton laskuvarjourheilun pääharrastukseksi ilmoittamien jäsenien määrä on noussut viime vuodesta huikaisesti, ollen nyt (18.05.81 tilanne) 1074. Viime syksynä jäsenmäärä oli ainoastaan 516 (02.09.80).

3. Muuta

3.1. 'SM-esikisat'

Tempereen Laskuvarjokerho järjesti tarkkuuskisat Härmälän kentällä 16.05.1981. Kilpailut sujuivat säiden puolesta ja muutoinkin erinomaisesti. Osanottajia oli kaikkiaan 20, joista A-sarjassa 13 ja B-sarjassa 7. Viisi kierrosta käsittäneen kilpailun parhaat olivat:

A-sarja

1.	Merkku Palmu	WIK	0,07
2.	Matti Heino	IKK	0,66
3.	Pekka Ora	SLK	1,08

B-sarja

1.	Harri Huhtanen	SLU	2,49
2.	Juha Rintala	TamLK	7,84
3.	Mikko Hecunen	TamLK	15,63

Eero

HASAR DIHOM MIA

Toimittanut **Eero Kausalainen**

Vaaratilanteita 1981

4. hm 437 il CLOUD LITE

Kädestä päästettävän apuvarjon pampula oli irronnut tarrastaan ja heilui irrallaan repun kyljessä. Runsaan varustuksen vuoksi (-10°C) hyppääjä ei pystynyt näkemään pampulaa. Paksut käsi- ja jalkapampulat löydettiin "käsikopelolla".

Pampulan paikka oli n. 20 cm pitkän tarran päässä, edessä, jalkahihnan tuntumassa. Vv

5. hm 260 il CLOUD

Avauksessa varjon oikea puoli jäi ruttuun aiheuttaen voimakkaan pyörimisliikkeen, joka ei lakannut korjausyrityksistä huolimatta. Hyppääjän arvion mukaan osa varjosta on ilmeisesti saanut ilmaa alle ennen punosten oikentamista.

Pakkaustapa tai avausjärjestelmä (panta, POD, vapaapakkaus, jnc.) eivät käyneet ilmi raportista. Vv

6. opp 1 A TU

Pakkolaukaisuhypyillä (sukkavarjo) jakautuneet kupu ja kierre. Yritettyään poistaa vajoatointia tuloksetta, oppilas heitti varavarjon, joka avautui osittain — vajoatointisen päävarjon sisään. Varjot pyörivät hieman. Maahantulo tapahtui vaurioita paksuun lumihankeeseen. Oppilaan hyppy oli aluksi stabiili, mutta kääntyi sitten oikealle kyljelle.

Jakautuneen kuvun poistamista vaikeutti kuvun yli menevien punosten takertuminen apuvarjoon ja sukkaan.

Kerhon koulutuspäällikkö esittää raportissa: "pakkauksessa tulisi kiinnittää enemmän huomiota helman tasaiseen pakkaukseen. Ensimmäisillä hypyillä pitäisi käyttää sisäpussia, jossa jakautunut kupu olisi helpompi poistaa." Huono laukaisuasento on eräs tyypillinen jakautuneen kuvun aiheuttaja. Vv

7. lupak 163 il CLOUD LITE

Aukaisun jälkeen molemmat reunatunnelit kasassa. Kantopunkokset olivat solmussa haarautuman yläpuolelta. Kupu pyöri voimakkaasti eikä pyörintä yrityksistä huolimatta hiljentynyt eivätkä tunnelit pysyneet auki. Vv

8. opp 2 il DI

Uloshyppy normaali, kahden sekunnin kuluttua tehty avausyritys epäonnistui koska kahvaa ei löytynyt. Avausyrityksessä asento muuttui epästabiiliksi ja putoaminen oli holtitonta. Kahvan löydyttyä n. 10 sekunnin kuluttua uloshypystä painelaukaisin (FXC) aukaisi varavarjon. Koska oppilaan käsi oli jo päävarjon kahvalta, aiheutti avausnykäys myös päävarjon aukeamisen. Varavarjo aukesi normaalisti, päävarjo jäi hidastussukkaan jäiden roikkumaan alaspäin. Tapahtuneen syynä oli huolimaton avaus. Ascennon "hajoamista" seuranneen pyöriskelyn aikana päävarjon kahvan paikallistaminen oli vaikeaa.

Oppilaan kynärpää murtui lievästi alastulossa kiitoradalle.

9. lupak 164 il liitov

Apuvarjon päästön jälkeen ei tapahtunut hidastumista vajoamisnopeudessa. Hyppääjä päästi kuvun ja aukaisi varavarjon.

Kyseessä oleva hyppääjä käytti Wonderhog-tandemia.

Hyppääjä ei ole raportissaan kertonut mistä tapahtuma on johtunut. Vv

10. lupak 322 il CLOUD

Päävarjon reppu aukesi relatiiviuulohypyssä. Seurauksena vääristä avautumisjärjestyksestä apuvarjon yhdyspunos kietoutui punosten ja PODin ympäri estäen päävarjon aukeamisen. Päävarjon selvitysyritykset epäonnistuivat. Tapahtuma johtui repun osumisesta oven yläreunaan, joka myös veti sokan auki ja samalla sai repun aukeamaan.

"Varovaisuutta uloshyppyihin", sanoo hyppääjä itse. Vv

11. lupak 125 il PARA-FOIL

Hyppääjä päästi kolmen sekunnin vapaan jälkeen Hand Deployment apuvarjon (Wonderhog) kädestään. Kun avautumisnykäisyä ei kuulunut, hyppääjä aukaisi olkalukot ja avasi varavarjon. Silminnäkijöiden kertoman mukaan POD ei ollut tullut lainkaan ulos repusta. PODin pysymiseen repussa on ilmeisesti vaikuttanut lyhyt vapaapudotus (3 sek) sekä mahdollinen pakkausvirhe: apuvarjon yhdyspunos on voinut kulkea väärää reittiä, mikä lujan suljintarran ansiosta on estänyt PODin esiintulon. Vv

Lennonjohtajan tarkastettua em. hyppääjän varjokirjat tapahtuneen jälkeen, kävi ilmi että päävarjon osalta puuttuivat pakkausmerkinnät heinäkuun -80 jälkeen.

12. opp 3 A TU

Oppilas tuli maahan väärässä asennossa, jalat levällään. Seurauksena nilkan murtuminen. Maahantulo tapahtui jäiselle penkalle rullausradan reunaan.

Oppilas luuli tulevansa pehmeään hankkeen, joka aiheutti huolimattomuuden maahantulossa.

13. lupak 190 il VIKING

Totaalinen vajoatointi. Hyppääjä yritti lyödä nyrkillään repua saadakseen sen avautumaan. Yrityksen epäonnistuttua hän avasi olkalukot ja käänsi asentonsa syöksyyn, jonka aikana onnistui lyömään päävarjon pois selästä. Varavarjon aukaisu selkästabilista. Varavarjoon tuli palamia (LoPo). Hyppääjä käytti edessä olevaa varavarjoa.

Tapahtuneen syynä oli repun narukartion luiskahtaminen ompeleistaan ylös, josta johtuen narukartion solmu oli hirttäytynyt läppien purjerenkaisiin.

Tapahtuneen jälkeen repun narukartioon lisättiin metalliprika, joka estää kartion solmun luistamisen.

14. opp 3 A TU

Oppilaalla oli varjon avautumisen jälkeen vaikeuksia saada ohjauksipula pois "kapulataskusta". Lisäksi oppilas käytti jo ennen tätä aikaa kierteen selvittämiseen. Näiden suoritusten ajan varjo oli myötätuuleen.

Kun oppilas selvisi em. vaikeuksista hän hypyn loppuvaiheessa käänsi uudelleen myötätuuleen tarkoituksenaan päästä pienen metsän takana olevalle pellolle. Alastulo tapahtui korkeaan puuhun myötätuuleen (4 m/s). Oppilas loukkasi lievästi jalkansa.

15. hm 1634 il CLOUD

Kuvun vasen laita jäi aukaisun jälkeen huomattavasti ruttuun. Pumpaaminen ei auttanut tilannetta. Hyppääjä yritti pitää varjoa suorassa vetämällä vasemmasta takaviilekkeestä, mutta ei jaksanut.

Kupua päästettäessä toinen olkalukko ei ollut aueta (tsekkiläiset "nappiolukot", jonka johdosta varavarjon aukaisu tapahtui sangen matalalla. Varavarjo oli edessä.

Tapahtuman syyksi oli vasemman ohjauspunoksen irtoaminen kuvusta niin, että kohtauskulma muuttui aiheuttaen vasemman laidan painumisen kasaan.

Hyppääjän oman arvion mukaan olkalukon likaisuus on saattanut vaikuttaa sen vaikeaan avaamiseen.

16. lupak 196 il VIKING

Päävarjon reppu (varavarjo edessä) avautui koneessa ulosmenovaiheessa. Hyppääjä huomasi tapahtuneen ja poistui välittömästi koneesta lentäjän vauhdittamana. Toinen hyppääjä heitti apuvarjon ulos. Päävarjo avautui normaalisti. Koneita ohjannut hyppymestari oli tarkastanut päävarjon sokan ennen koneeseen nousua.

Tapahtuneen syyksi voisi arvella kahvan suojaamatta jättämistä ja väromatonta liikkumista koneessa.

17. hm 377 il CLOUD

Hyppääjä aloitti n. 800 metrissä käsikäyttöisen apuvarjon POPin pampulan etsimisen. Pampula löytyi mutta ei usealla vetoyrityksellä lähtenyt. Vetojen aikana kumilenkki tuntui venyvän ja pampula irtosi kädestä. Vv.

Hyppääjällä oli lainavarusteet (4 hyppää aikaisemmin), omat olivat Wonderhogit, joiden apuvarjon kanssa ei ole ollut vaikeuksia. Hyppääjä toteaa, ettei hän saanut pampulan hankalasta paikasta ja hieman liian pienistä valjaista johtuen vetoon tarpeeksi "ruutia". Raportin lopuksi hyppääjä esittää: "**Takana olevat pampulat kiellettävä!** Moneko "turha" varavarjokikka kun ei löytynyt POPia!!!!"

(HUOM! tämä oli kahdeskymmenes vastaava, lisäksi on raportoitu viisi tapausta, jossa POPn "katseilta suojatulla paikalla" on ollut myötävaikutusta vaaratilanteen syntymiseen).

18. opp 2 il TU

Oppilaan hyvä asento muuttui avausyrityksessä negatiiviseksi taiputukseksi, kaatuen sen johdosta selälleen. Oppilas yritti korjata asentoaan ennen aukaisua oikealla taiputuksella, joka yritys myös onnistui. Avausveto tapahtui 8 sekunnin vapaan jälkeen (suunniteltu vapaa 3"). Päävarjon avautumisen aikana FXC I2000 barometrilaukaisin aukaisi varavarjon, joka ei kuitenkaan hidastuneen vajoamisnopeuden vuoksi heti kehittynyt (avautui myöhemmin).

19. lupak 106 il PC

Pakkolaukaisuhypyllä lievästi hidastunut avautuminen. Varjosta löytyi jonkin verran palamia.

Hypyllä käytettiin PC:tä, jossa oli ylijäämäkuvulle tarkoitettu sukka. Kruunupunoksia varten oli sukan yläpään laitettu ylimääräisiä kumilenkkejä.

Varjossa oli pakkausvirhe: kruunupunosten yläpäässä ollut ylimääräinen punoslenkki (keskisaloon kiristystä varten) oli mennyt sukan yhdyspunoksen kumilenkin ympäri siten, että kun yhdyspunos oli pujotettu kumilenkkiin, ei huippulenkki enää päässytäkään vapaaksi ja kruunupunokset jäivät lenkistä kiinni sukan huippuun. Avautumisvaiheessa sukka ilmavirran voimasta rullautui pois kuvun päältä aiheuttaen samalla palamia kupuun.

20. opp 12 il TU

Lähestyvä lumisaderintama muutti voimakkaasti tuulen suuntaa. Oppilas ajautui noin 45° väärään suuntaan, noin 500 metrin päähän kentästä. Alastulo tapahtui puuhun vaurioitta.

21. opp 5 il TU

Oppilashyppääjä tuli maahan asfaltille, vastatuuleen (tuulen nopeus n. 7 m/sek). Huonossa maahantulossa hyppääjä kaatui lähes istualleen, satuttaen samalla selkäänsä.

Pääsyyntä tapahtumaan voidaan raportin tietojen valossa pitää huonaa maahantuloasentoa, mutta myötävaikuttavina tekijöinä ovat olleet myös n. 300 metriä pitkäksi mennyt uloshyppypaikka, joka yhdessä hyppääjän arviointivirheen kanssa aiheuttivat alastulon asfaltille, sekä sallitun ylärajalla ollut tuuli.

22. lupak 83 il UNIT

Hyppääjä ymmärsi tuulipussin näyttämän väärin, josta johtuen hän suoritti finaalin myötätuuleen. Pitkäksi menneen finaalin lopuksi hyppääjä osui (varjo puolijarrutuksessa) puun runkoon. Hän yritti ottaa iskun vastaan jaloillaan, mutta jalat luistivat siivun ja törmäys tuli vasempaan reiteen, seurauksena reisiin murtuma.

Tapahtumahetkellä hyppääjällä oli patjahyppyjä noin 20.

23. opp 2 il TU

Oppilas ei löytänyt toisella itseaukaisuhypyllään kahvaa. Tilanteen todettuaan hän alkoi odottaa, että painelaukaisija KAP-3 aukaisi päävarjon. Kun päävarjo ei avautunut, oppilas aukaisi varavarjon.

KAP toimi ko. hypyllä, mutta virheellisestä asennuksesta johtuen aukaisi ainoastaan ylimmän sokan. Kapin vetolenkki oli laitettu sokan väärälle puolelle, jolloin laitteen laukaisuveto pääsi taivutamaan laukaisuvaijerin niin, ettei veto ollut suora.

Hyppymestari havaitsi asennuksen tarkastuksessaan, mutta ei katsonut sen häiritsevän laitteen toimintaa. "Nyt tietää!" sanoo HM raportin lopuksi.

24. lupak 334 il CLOUD LITE

Aukaisun jälkeen vasen puoli kuvusta jäi pumppauksesta huolimatta ruttuun eikä vasempaan ohjauspunokseen tullut normaalia painetta. Kuvun päästö ja vv.

Syyntä tapahtuneeseen oli ohjauspunoksen katkeaminen ja keskimmäisen tunnelin halkeaminen vasemmasta laidasta, takaa keskelle saakka.

vvv

Puh. 90 - 378 077

1. LuKT

1.1. Yleismestarien kilpailut

Sienassa, Italiassa, järjestetään 22.-27.09.1981 kilpailut eri maiden konventionaalisten lajien yleismestareille. LuKT päätti kokouksessaan 11.06.1981, että Suomesta lähetetään SM-yleismestari m/81 osallistumaan kyseiseen kilpailuun. Osallistujan osanottomaksu ja matka maksetaan.

1.2. SM-81 / Tampere

Kilpailusäännöt jaetaan Tampereelle, ohessa myös yksi moniste. Ainoa oleellinen muutos edellisen vuoden säännöistä on mahdollisuus käyttää 5 cm:n sähköpläkkää (mikäli sellainen, ylituomaria tyydyttävä laite löytyy).
Kilpailun ylituomariksi on nimetty Eero Kausalainen.

1.3. RW-SM-81 / Helsinki

Ohessa seuravat kilpailutiedote n:o 2, piirros kisa-alueesta ja kilpailun säännöt (viralliset sekvenssikuvat on toimitettu jo aiemmin). Oleellisimpia muutoksia viime vuodesta ovat:
- vaihtomiehen hyppypakon poistaminen - oikeastaan koko vaihtomiespakon poistaminen
- hyppymäärät molemmissa lajissa 10 kierrosta, minimi 6 (4-hengen) ja 4 kierrosta (8-hengen).
Kilpailujen ylituomariksi on nimetty Kari Tusa

1.4. PM-81

Kilpailujen ylituomariksi on nimetty Eero Kausalainen. Joukkueenjohtaja ei vielä ole nimetty.

1.5. Turvallisuutta

LuKT on ryhtynyt toimiin P.O.P. laukaisulaitteen vaarallisimpien versioiden (esim. sijoitus paikkaan, josta hyppäjä ei voi nähdä "pampulaa") kieltämiseksi/modifioimiseksi.
Myös ns. vapspekkaukseen tullaan LuKT:n toimenpiteiden johdosta kieltämään. En. päätökset perustuvat kokemuksiin Suomessa (vrt. vaaratilanneberoit) ja ulkomailla (sien julkaisu).

1.6. Laskuvarjotoiminnan organisointi Suomessa

LuKT on ryhtynyt toimiin laskuvarjotoiminnan organisoitumisen ja järjestelmien tutkimiseksi sekä määräyksien ajanmukaistamiseksi.

2. SIL:n keskuhteista

2.1. Toimisto suljettuna

Ilmailuliiton toimisto on suljettuna 06.-19.07.1981.

2.2. Kiikarit

SIL on vihdoin onnistunut saamaan pääesikunnalta vuokralle kiikareita (5 kpl). Niitä tulaan jakamaan kerhoille siten, että ne kaikki tarviinsa Helsingissä 01.-07.08. ja Utissa 08.-16.08.1981. Kiikareiden vuokrausika kestää syyskuun loppuun.

2.3. Patjan lentokäsikirja

Maurits Koubian ensiökkeän työn tuloksena on saatu valmiiksi tunnelilaskuvarjon (Strato Cloud) lentokäsikirja, joka on tehty lähinnä käytettäväksi liitoverjokoulutusohjelman edellyttämän opoimateriaalina. Käsikirja toimitetaan kerhoille heti kun monistustyö on saatu valmiiksi.

2.4. Taito/tarkkuusleiri

Taito- ja tarkkuusvalmennusleiri toteutettiin Utissa 21.-27.06.1981 Helmut Schlechtin johdolla. Leirille osallistui parisenkymmentä hyppääjää.

2.5. RW-valmennus

RW-valmennusleiri järjestetään RW-SM harjoitusviikolle Malmilla. Tilaisuuteen pyydetty valmentaja Bent Laureen on estynyt saapumasta. Hänen tilalleen saapuu melkoisella varmuudella Karl Amund Arneberg, joka lienee useimmille relativisteillemme tuttu SIL:n boogeista ja myös RW-PM-kisoiista. Arneberg on norjalainen kuten Laureenkin.

2.6. Vaaratilanneilmoituksista

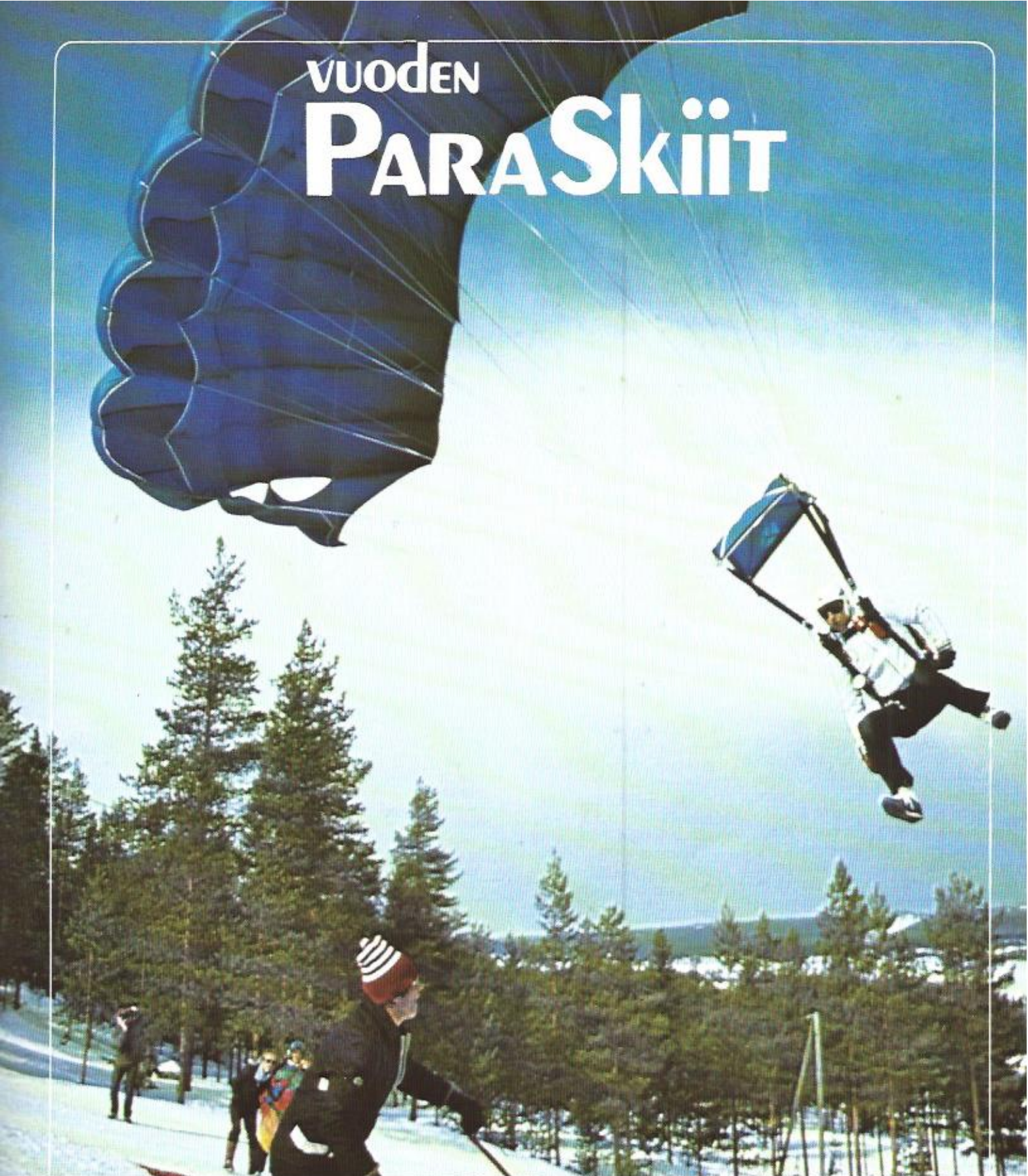
Vaaratilanneilmoituksia on täällä SIL:ssä 21 kpl odottamassa julkaisemistaan (tapahtunee pian Tampereen SM:n jälkeen). Näistä muutamia kommentteja:

- hyppäjä käytettävää savuresiaa ei saa kiinnittää teipillä, vaan pitää olla kunnollinen savuteline. Eräissä lentonäytöksissä hyppääjälähtö putosi savuresia kiinnitysteippien palettua poikki yleisön keskelle (onneksi ei osunut keneenkään). Loppuun palaneen resian paino oli 415 grammaa (vastaa 65 kg:n painon pudottamista metrin korkeudelta ko. tilanteessa).
- FXC 12 000 laukaisinta EI SAA SÄÄTTÄ KONEESSA LENNON AIKANA! Laitteen käsikirja kieltää tämän ehdottomasti. Seuraukset voivat olla tuhoiset (oli yksi läheltä-piti tapaus)
- hyppymestari voi toimia HM-tehtävässä vain sellaisessa kerhossa, jonka koulutuslupaan hänet on merkitty, ja vain sellaisella hyppypaikalla, jonka ilmailuhallitus on hyväksynyt ja joka on myös merkitty so. kerhon koulutuslupaan. Ei ole olemassa mahdollisuutta "tilapäisiin poikkeuksiin" ilman IL:n lupaa.
- vaaratilanneilmoitusten tulee olla totuudenmukaisia. Kaikki asiaan vaikuttavat tekijät on ilmoitettava, riippumatta siitä onko kyseessä oma tai kaverin "munous".

Jatkuv. 25

ILMAILULIIHTO
LASKUVARJOTOIMINTA

VUODEN PARASkiit

Nordic Para-Ski -nimisessä lajissa käytiin tänäkin vuonna kovat kisat pohjoismaisesta mestaruudesta. Kisapaikkana oli Utti.

Vuoden 1981 Para Ski Sm-kisat pidettiin ensimmäistä kertaa Rovaniemellä. Suomen nuorin ja pohjoisin kerho Napapiirin Laskuvarjourheilijat ry. otti tehtäväkseen järjestää tämän vaativan ja mielenkiintoisen kisan.

Teksti: Antti Kausalainen
 Kuva: Aaro Leinonen

Nordic Para-Ski -nimisessä lajissa käytiin tänäkin vuonna kovat kisat pohjoismaisesta mestaruudesta. Kisapaikkana oli Utti, jossa pitkistä pitkästä aikaa järjestelypuoli lipsui pahemman kerran. Oli näetsen tärkeämpi projekti: parakinrakennus.

Sää tuli kuitenkin järjestelijöiden avuksi. Oli aamulla sen verran tymä, ettei päästy alkamaan aikataulun mukaan. Sään paranemista odotellessa oli sitten aikaa koota kisakoneisto toimintakuntoon.

Kilpailut pidettiin 13.—15. 3. Ensimmäinen riita syntyi joukkueista. LuKTin mukaan olisi voitu asettaa joukkueita rajaton määrä. Sääntöjen mukaan kuitenkin kisojen yhtenä tarkoituksena on lujittaa ystävyyttä ja kanssakäymistä Pohjoismaiden välillä. Siihen ei varmaan pyritä silloin, jos isäntämaa asettaa 8 joukkuetta, kun vierailta tulee yhteensä vain yksi. Niinpä päätettiin olla kohteliaita isäntiä ja asetettiin vain kaksi joukkuetta.

Toinen riita syntyi, kun oltiin eri mieltä siitä, ketkä Suomea edustavat. Koska näyttömahdollisuuksia ei ollut kenelläkään, katsottiin kahden viime vuoden SM-kisojen tuloluettelot ja niiden perusteella I-joukkueeseen nimettiin Matti Heino, Tatu Soini ja Risto Käyhkö. II-joukkueeseen pääsivät Jukka ja Hannu Ilves sekä Esa Huusari.

Koska tarkoitus oli voittoa kaksi ensimmäistä sijaa joukkuekilpailussa, voidaan valintoja pitää 100 prosenttisesti oikeaan osuneina. Kokonaan toisen luokan arvoon jää kysymys siitä, olisiko samaan lopputulokseen päästy jollain muulla kokoonpanolla. Varmasti olisi, mutta sitä ei taas voitu tietää etukäteen.

No, kisat käytiin, Suomi voitti joukkuekilpailussa kaksi ensimmäistä sijaa ja Ruotsi sen kolmannen. Henkilökohtaisessa kisassa Suomi otti 5 ensimmäistä sijaa ja Heinin Masa vei mestaruuden.

Samalla kertaa käytiin myös SM-kilpailu, jossa taas Tatu Soini oli paras, Matti Heino toinen ja Esa Huusari kolmas.

Kisojen tulevaisuus

Se, mikä kisojen aikana puhutti, ei ollut loppujen lopuksi sää, järjestelyt eivätäkään valinnat. Puhuttiin kisojen mielekkyydestä nykyisessä muodossaan.

Mitä järkeä on haaskata paukkuja tynkäkisojen järjestämiseen, jos ei muissa maissa arvosteta lajia sen vertaa, että lähetettäisiin edes joukkue paikalle?

Ruotsista oli täysi joukkue, Suomesta olisi saatu vaikka kuinka monta, Norjasta oli 1 kilpailija ja 1 tuomari.

Ei tällainen kisa vastaa PM-kisojen arvoa. Sillä on korkeintaan kansainvälisen kilpailun arvo.

Ehdotuksia (kuultu kisojen aikana):

- 1) Järjestetään PM-kisat vastaisuudessa sellaisessa paikassa, jossa voidaan samanaikaisesti järjestää myös alppilajit. Näin voitaisiin taata (ehkä) osanotto muistakin maista.
- 2) Lopetetaan kisat toistaiseksi ja keskitytään kehittämään nykyisiä SM-kisoja.

Kisoja voitaisiin kehittää esim. seuraavasti: Siirrytään yksilökilpailusta joukkuekilpailuun, epävirallisestihan jo nyt on kerhojen välinen kilpailu olemassa. Hyppyosuus olisi joukkue-tarkkuus kerhojoukkuein, kuten on ollut myös PM-kisoissa tähän asti. Samoin hiihto voitaisiin suorittaa viestinhiihtona 5—10 km:n radalla. Näin saataisiin kilpailuun lisää sen kaipaamaa jännitystä ja piristystä. Myös sekajoukkueet voitaisiin sallia, kuten kesän SM-kisoissakin.

PM

	HIIPY	PIST.
1. Soini T.	S	0.42 1
2. Huusari E.	S	1.92 4
3. Heino M.	S	2.74 9
4. Ekholm G.	R	4.19 16
5. Käyhkö R.	S	6.46 25
6. Tingnert	R	7.03 36
7. Ilves H.	S	8.60 49
8. Hestmann G.	N	9.39 64
9. Ilves J.	S	14.36 81
10. Höök	R	17.26 100

Mestarin menoa...

HIIPY		INDIVIDUAL		PIST.
1. Heino M.	28.31	1. Heino M.		10
2. Ilves J.	29.05	2. Soini T.		17
3. Ilves H.	29.48	3. Käyhkö R.		50
4. Soini T.	30.51	4. Ilves H.		58
5. Käyhkö R.	31.15	5. Huusari E.		68
6. Tingnert	R 32.29	6. Tingnert	R	72
7. Hestmann	N 32.35	7. Ilves J.		85
8. Huusari	32.48	8. Hestmann G.	N	113
9. Höök	R 33.23	9. Ekholm G.	R	116
10. Ekholm	R 36.00	10. Höök	R	181

PM YHDISTETYT JOUKKUETULOKSET

FIN I	HIIPY	HIIPY
Heino M.	28.31	2.74
Soini T.	30.51	0.42
Käyhkö R.	31.15	6.46
	1.30.37	9.62
HIIPYPIST. 1		HIIPYPIST. 1
FIN II		
Ilves H.	29.48	8.60
Ilves J.	29.05	14.36
Huusari E.	32.48	1.92
	1.31.41	24.88
HIIPYPIST. 4		HIIPYPIST. 4
SVE		
Höök	33.23	17.26
Ekholm	36.00	4.19
Tingnert	32.29	7.03
	1.41.52	28.48
HIIPYPIST. 9		HIIPYPIST. 9

Tehtiinpä mitä tahansa, nykyinen esitys PM-kisoista ei tunnu mielekkäältä.

Asia on sen verran akvarelli, että voisi vaikka asettaa komedian sitä pohtimaan.

SUOMEN ILMAILULIIITTO RY
Helsinki-Malmin lentoasema
00700 Helsinki 70

LASKUVARJOTIEDOTE 5/81

02.07.1981

3 (3)

3. Muuta

3.1. Seikkailujen 10-ottelu

Wheeler Adventures järjestää USA:ssa seikkailujen 10-ottelun, josta tehdään televisiosarja. Kilpailulajeina ovat mm. laskuvarjohyppy, riippuliito, vuorikiipeily, moto-cross, USA:n armeijan henkinjäämis-kurssi Floridassa Evergladesin suosalueilla, jne. Osanottovaatimuksista mainittakoon mm. hyppylupekirja, riippuliidon III tutkinto (vasteava), todistus vuorikiipeilytaidoista, jne. Palkintoina jaetaan yhteensä 50.000\$:n arvosta käteistä sekä lisäksi 25.000 \$:n arvosta mitä tahansa urheilutarvikkeita. Lisätietoja SIL:sta

3.2. Lentokoneita kaupan

Reimsin hyppykerho Ranskassa tarjoaa myyntiin Cessna 206:tta (175.000 FFR) ja kaksi Broussardia (105.000 FFR ja 45.000 FFR). Broussard on D.H. Beaverin näköinen (erona keksoisperäsin), 6 - 7 hyppääjää otta-va ylä taso.
Lisätietoja SIL:sta.

Tavataan Tampereella/Helsingissä/muualla

☎
Eero

3.3. Koulutuskortteja

SLK on painattanut laskuvarjohyppääjän koulutuskortteja, jollaisesta malli ohessa. SLK myy kortteja niitä haluaville kerhoille sopuhintaan, joka ei kuitenkaan vielä ole ehtinyt tänne SIL:n toimistoon saakka.

Terv. Sama

Tiilikaisen
KONTTORIKONE

Hernesaarenkatu 7 653431

KIRJOITUS- JA LASKUKONEIDEN HUOLTO

OLIMU

- tiedoksi-STOP-
- laakuvierijourheilu, helikopteri palain lentoasema-STOP-
- uusi se. kuppelatiivissa syntynyt mainin
- taivaalla-STOP-
- B-sienin stack-plane-STOP-
- kuviossa tulojärjestyksessä: hämmähtäviä
- jari holooppinen-miksi eksträ-osa mikään-
- kari niemi-zarkku puro-hammu leikin-
- jarmo vuorio-STOP-
- kaikki 88-81-koosta-STOP-
- kuvast jorma Ester-photo by jorma Ester-STOP-

Puh. 90 378 077

1. LuKT

1.1. PM-joukkue

PM-joukkueen kokoonpano on seuraava:

- Kalle Savolahti	joukkueenjohtaja	
- Eero Kausalainen	yliuomari	
- Ilkka Stauffer	tuomari	
- Tapio Satamo	kilpailija, A-sarja	
- Olavi Kilpinen	"	
- Anssi Horppu	"	
- Rauno Härkönen	"	
- Jarmo Laamanen	"	
- Veikko Korhonen	"	
- Patu Soini	"	
- Tapani Rekola, Matti Heino, Reijo Aittomäki	A-sarja, varalla	
- Hannu Takala	kilpailija, B-sarja	
- Matti Kontio	"	
- Mikko Hamunen	"	
- Jouni Lahti	"	
- Anne Louhimo	"	
- Timo Toivonen	"	

1.2. Savupanoksen kiinnittäminen

Ilmailuhallitus on pyytänyt LuKT:n lausuntoa savupanoksen kiinnittämisestä. (viitteet: tiedote 5/81 ja vaaratilanne n:o 27/81, ohessa). Annetussa lausunnossa esitetään teippiviritysten kieltämistä ja edellytetään asianmukaisten savutelineiden käyttöä, milloin on kyseessä vapaassa pudotuksessa käytettävä savupanos. Esityksen mukaan savutelineen tulee mm. kestää paikallaan kovisakin aukaisuissa, olla pakkolaukaistavissa ja on kestettävä savupanoksen kuumentuminen.

2. SIL:n keskustoimistosta

2.1. Suomenmestareita

Tampereella järjestetyissä SM-kilpailuissa voittivat mestaruuksia seuraavat henkilöt:

- Olavi Kilpinen (A)	taitohypyy, yleismestaruus, joukkuetarkkuus
- Jukka Autti (B)	taitohypyy, yleismestaruus
- Tapio Satamo (A)	henkilökohtainen tarkkuus
- Hannu Takala (B)	henkilökohtainen tarkkuus
- Kalle Savolahti	joukkuetarkkuus
- Jarmo Laamanen	joukkuetarkkuus
- Patu Soini	joukkuetarkkuus

2.2. Uusia ennätyksiä

SM-kilpailuissa tehtiin myös muutamia uusia Suomen ennätyksiä, joilta tässä vaiheessa vielä puuttuu LuKT:n virallinen vahvistus ja hyväksyntä. Uudet ennätykset ovat (suluissa vanhat):

henk. koht. tarkkuus, sähköpläki: Tapio Satamo, 10x0,00+0,05
(10x0,00+10,00)

joukkuetarkkuus, käsimitaus: LJK I 1x0,00+0,03
Savolahti
Kilpinen
Laamanen
Soini

taitohypyy: Olavi Kilpinen 7,10 (7,12)

2.3. Vaaratilanteita 1981

Ohessa tiivistelmät vaaratilanneilmoitusten n:o 25 - 53 kuvailemista tapauksista.

2.4. Patjekäsikirja

Ohessa seuras Strato Cloudin lentokäsikirja, jota voi käyttää mm. ohjeen "Peruskoulutus liitoverjohdyppääjälle" mukaisena oppimateriaalina.

2.5. Hyppymestarikurssi II/81

Hyppymestarikurssi II/81 järjestetään RYskälässä 12.-19.09.1981, mikäli hakijoita on riittävästi. Kurssimaksu on 600 mk, minkä lisäksi kulupuolelle tulee majoitus ja muonitus. RYskälä tarjoaa täysi- ja puolihoitopaketteja. Täysihoito maksaa 80 - 90,-/vrk (4- tai 2-hengen huone). Puolihoito (majoitus, samupala + 1 lämmin ateriala) 65 - 75,-/vrk. Ilmoittautumiskaavakkeiden (seuras ohessa) tulee olla täällä SIL:ssä viimeistään 14.08.1981 kuluessa. Osanottajien minimihyppymäärä on 100 itselaukaishyppyyä, mutta mieluummin vähintään 200.

2.6. Osoitteenmuutos

P-KLU:n uudet tiedot ovat:

Pohjois-Karjalan Laskuverjohdyheilijat, R.Käyhkö 973-29777 t
Risto Käyhkö, Pursitie 6 B 1, 973-824880 k
80160 Joensuu 15

2.7. Laskuvarjotoiminnanohjearjan loma

Olen lomalla 18.08. - 06.09.1981.

Olen vaikeasti tavoitettavissa viikolla 32 (RW-SM, Malmin kenttä) ja 33 (PM, Utin kenttä). Viestejä voi yrittää viimeksi mainittuina aikoina jättää.

3. Muuta

3.1. Varjokirjojen täyttämisen

Ih:n edustaja on pyytänyt muistuttamaan kenttäväkeä siitä, että varjokirjat on pidettävä ajan tasalla. Tarkastustoimenpiteitä tullaan suorittamaan.

Kaikkia mukavia toivotteles

Eero

Vuoden 1981 Para Ski Sm-kisat pidettiin ensimmäistä kertaa Rovaniemellä. Suomen nuorin ja pohjoisin kerho Napapiirin Laskuvarjourheilijat ry. otti tehtäväkseen järjestää tämän vaativan ja mielenkiintoisen kisan. Kerhon ensimmäiset kisat saatiin pitää hyvissä olosuhteissa niin sään kuin kilpailupaikkojen puolesta. Kaksi hyppykierrosta hypättiin tasamaalle ja kaksi kierrosta Ounasvaaran laskettelurinteeseen. Pujottelukisa suoritettiin niinkään Ounasvaaralla.

Ensimmäisenä kisapäivänä hypättiin hypyt. Tuulta oli noin 5 m/s ja taivas oli täysin pilvetön. Kierros alkoi varsin tasaväkisesti ja mielenkiintoisesti. Ensimmäisellä kierroksella 19 hyppääjästä 7 polkaisi nolla-nollan. Toisella kierroksella polkaisut olivat sitten jo harvinaisempia ja puhtaalla pelillä selvisivät vain R. Kempainen (OLK) ja R. Härkönen (ILK). Tiiviissä tuntumassa olivat E. Ervasti tuloksella 0.01, M. Heino 0.02 ja T. Satamo 0.05.

Seuraavat kaksi kierrosta hypättiin vaihtelevissa olosuhteissa, sillä päivisin nousseet pilvet pudottelivat hieman lunta niin lentokentälle kuin Ounasvaaralle. Oikukas tuuli, joka puhalsi suoraan sivurinteeseen hyppyrimäen takaa, teki pyörteitä ja pyöritteli hyppääjiä finaalissa. Mitään loukkaantumisia ei kuitenkaan tapahtunut, vaikka useat maahan tulot olivat todella rajuja kovalle lumelle.

Kolmannen kierroksen parhaimmat tulokset saivat Korhonen 0.12, Kilpinen 0.15 ja Kempainen 0.15. Kempainen johti kisaa tuloksella 0.15 ja kun neljännellä kierroksella tulokseksi tuli 0.03, oli voitto hypyen osalta Kempaisen. Kakkoseksi tuli Korhonen tuloksella 0.30 ja kolmanneksi Kilpinen tuloksella 0.50.

Seuraavana päivänä jatkettiin laskettelulla aurinkoisessa ja lämpimässä säässä. Ounasvaaran Hiihtoseura huolehti asiaankuuluvalla tyyllillä laskettelukisan järjestelyt ja homma lähti pyörimään heti aamutuimaan. Ensimmäisen kierroksen paras Jari Mäkinen hurautti helppohkon mäen alas aikaan 43.40, johon muut eivät enää yltäneet. Hyvänä kakkosena Veikko Korhonen ajalla

43.90 ja kolmantena Esa Mikkonen ajalla 45.04. Toisen kierroksen parhaasta ajasta vastasi taas Mäkinen. Aikaa kului 42.69. Toiseksi tuli Korhonen ajalla 44.53 ja kolmanneksi Mikkonen ajalla 45.71. Lasketteluun voitti siis Jari Mäkinen ja toiseksi tuli

Korhonen ja kolmanneksi Mikkonen.

Rinteestä siirryttiin sitten suoraan kentälle, missä odottivat kilpailutulokset ja palkinnot. Vuoden 1981 Para-Ski Suomen mestariksi tuli Tampereen Veikko Korhonen.

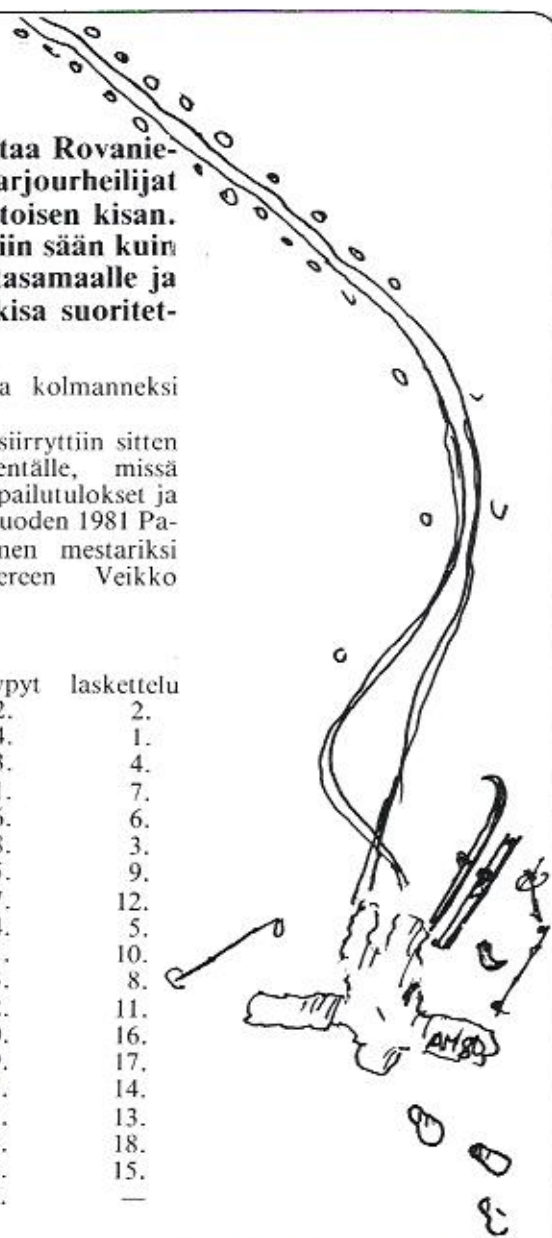
Tulokset:

1. Veikko Korhonen TamLK
2. Jari Mäkinen Hallin LK
3. Olavi Kilpinen LjK
4. Raimo Kempainen OLK
5. Raimo Ahola OLK
6. Esa Mikkonen SLK
7. Ermo Ervasti OLK
8. Tapio Satamo OLK
9. Raimo Laine NLU
10. Matti Heino IIK
11. Markku Pihlava Satak. LU
12. Hannu Hernesniemi OLK
13. Jorma Myntti SLU
14. Rauno Härkönen IIK
15. Mikko Hyppönen NLU
16. Jyrki Linna OLK
17. Mikko Hamunen TamLK
18. Risto Heikinheimo NLU
19. Tapani Karhu OLK

hypyt	laskettelu
2.	2.
4.	1.
3.	4.
1.	7.
6.	6.
8.	3.
5.	9.
7.	12.
14.	5.
11.	10.
13.	8.
12.	11.
10.	16.
9.	17.
17.	14.
18.	13.
16.	18.
19.	15.
15.	—

Voittajan on helppo hymyillä. Korhonen, Mäkinen ja Kilpinen.

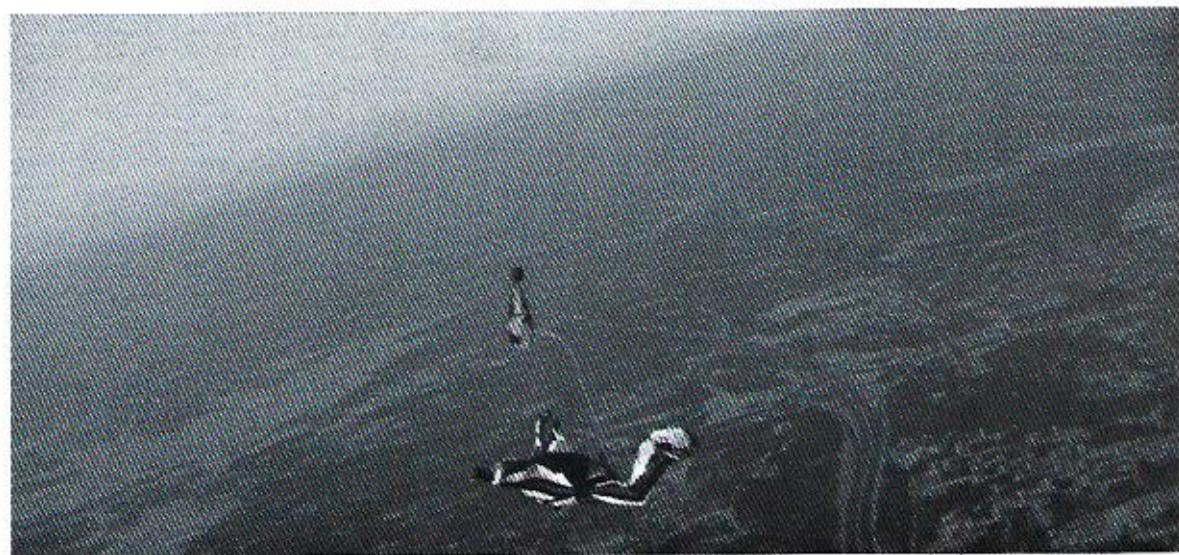

Laskuvarjourheilun lieveilmiöitä esittelevässä epäsäännöllisesti ilmestytvässä sarjassamme "hyppäämme matalalta", esittelemme tällä kertaa Amerikan West Virginiassa sijaitsevan New River Gorge Bridgen.

Sillan hullunrohkeana valloittajana oli tietysti erilaisilla tempauksillaan kyseenalaistakin mainetta saavuttanut Carl Boenish vaimonsa ja ystäviensä kanssa. Ennen BASE-hurjastelujaan Kalle tunnettiin parhaiten mainioista hyppyelokuvistaan. BASE on Carl ja Jane Boenishin keksimä, erilaisilta kiinteiltä alustoilta hyppääville henkilöille myönnettävä nimitys. B = buildings (rakennukset), A = antenna towers (antennitornit), S = spans (esim. sillat) ja E = earth (luonnonmuodostumat, kuten vuoret). BASE-numeron saamiseksi on hypättävä jokaiselta eri hyppypaikkatyypiltä. Carlilla on BASE n:o 4 ja vaimollaan Janella n:o 3 (naiset hyppäävät ensin). Hyppy New River Gorgeelta oli muuten Janen 34. hyppy.

New River Gorge Bridge on vähäisestä korkeudestaan (280 m) huolimatta melko suosittu hyppypaikka. Mukavuutta rakastavat amerikkalaiset arvostavat tietysti sitä, että sillalle voi ajaa suoraan autolla. Trollveggenin tai El Capitanon tapaisia tuntikausien kiipeämisiä ei siis tarvita. Oma osansa suosiosta johtuu myös siitä, että kukaan ei ole katsonut asiakseen erityisesti kieltää tältä sillalta lotkimista.

Kuten kuvista näkyy, paikka vaikuttaa melko hurjalta, mutta huimasta ulkonaosta huolimatta ovat vakavimmat hyppyonnettomuudet olleet "vain" luiden katkeamisia. Toistaiseksi. RS

Poppi on poikaa

II osa

Täytyy vain todeta Laskuvarjourheilun samannimiseen kirjoitukseen numerossa 2/80 viitaten, että POPpi yhä edelleenkin on poikaa. POP on aiheuttanut entistä enemmän vaaratilanteita vuoden 1980 aikana. Tämä, ynnä paljon muuta, on löydettävissä ilmailuhallitukselle toimitetuista vaaratilanneraporteista.

Teksti: Eero Kausalainen

Vuonna 1980 tehtiin ilmailuhallitukselle kaikkiaan 79 vaaratilanneilmoitusta, jotka ovat olleet tämän kirjoituksen lähteenä. Vaaratilanteiden karkea jaottelu tapahtuman laadun mukaan perustuu **todennäköiseen** tärkeimpään syyhyn.

1. Pakkolaukaisut	8 kpl
2. Laukaisuvaikkeudet	16 »
— POP	11 kpl
— System-tandemin "POP"	2 »
— kahva hukassa	3 »
3. Kupu rutussa tai sekaisin	10 »
— tehovarjot	2 »
— liitovarjot	8 »
4. Avautumisjärjest, punokset tai reppu	20 »
5. Materiaalivauriot	2 »
6. Koneessa	1 »
7. Maahantulot	10 »
— oppilaat	8 »
— muut	2 »
8. Huono uh- tai lauk.asento	4 »
9. Varjon varassa	4 »
10. Muut	4 »

Jaottelu ei kuitenkaan juuri koskaan voi olla yksiselitteinen, sillä usein tapahtuma on ollut useiden samaan suuntaan vaikuttavien osatekijöiden summa.

Em. perustein tehty jaottelu näyttää määrällisesti tarkasteltuna seuraavalta:

Pakkolaukaisut

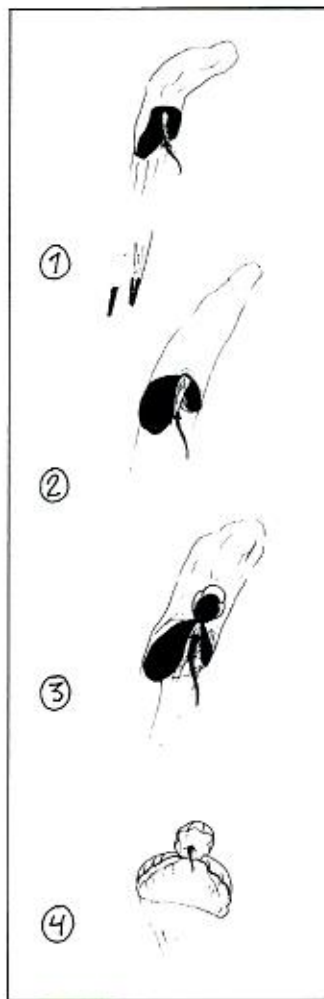
Pakkolaukaisujärjestelmien käyttöön liittyneitä vaaratilanteita oli tehtyjen ilmoitusten mukaan kahdeksan. Näistä kolme oli jakautuneita kupuja (sisäpuusijärjestelmällä 2, sukalla 1). Näissä tapauksissa käytettiin varavarjoa.

Tässä yhteydessä lienee syytä hieman kerrata jakautuneen kuvun syytä ja korjaustoimenpiteitä.

Jakautunut kupu aiheutuu siitä, että osa kuvun helmaa kääntyy sisäänpäin ja puhaltautuu kuvun vastakkaisen puolen helman alitse. Tämä pienentää varjon kantavaa pinta-alaa, joka aiheuttaa vajoamisnopeuden lisääntymisen, ja usein kuvun epäsymmetrisyydestä johtuen myös pyörimistä (kuvat 1—4).

Jakautuneen kuvun syntymisen edellä kuvatulla tavalla oletetaan aiheutuvan helman epätasaisuudesta, joka voi johtua pakkausvirheestä (huippu ja helma tasaamatta) ja/tai huonosta laukaisuasennosta (toinen olkapää toista alempana). Viimeksimainittua tukevat selvästi vaaratilanneilmoituksemme.

Jakautunutta kupua voi yrittää poistaa, mutta se voi onnistua ainoastaan, jos "puhالتautunut" kuvun osa on suhteellisen pieni. Yritettäessä poistaa jakautunutta kupua vedetään kuvun pienemmän (puhالتautuneen) osa reunimmaisista punoksista kuvun helmaa voimakkaasti alaspäin. Mikäli helma saadaan riittävän alas, saattaa kupu päästä kehittymään normaalisti puhالتautuneen kuvun osan "tyhjentyessä"

ja päästessä luistamaan pois helman alta.

Jotta hyppääjä ei käyttäisi liikaa aikaa korjaustoimenpiteisiin, on koulutuksessa muistettava opettaa, että yritetään kaksi kertaa voimallisesti, sen jälkeen (jos ei auttanut) avataan varavarjo heittämällä.

Jakautuneen kuvun poistamista opetettaessa on muistettava, että niistä punoksista jotka menevät tai näyttävät menevän kuvun yli ei kannata vetää, se ei poista vajaatoimintaa.

Tulevaisuudessa tutkitaan verkkohelman asentamista sisäpussivarjoihin. Tällainen lisärakennelma tekee jakautuneen kuvun syntymisen ainakin sisäpussivarjossa jokseenkin mahdolliseksi.

Kahdella pakkolaukaisuhypyllä oppilas aukaisi varavarjon aiheutta: toisella laukaisu tapahtui n. sekunnin kuluttua uloshypystä oppilaan hätäntymisen johdosta (varjon avautuminen oli hänen mielestään kovin hidas), toisella kerralla oppilas veti harjoitusvedon varavarjon kahvasta.

Yhdessä tapauksessa oppilaan sormi takertui laukaisuhihnaan, joka kiskaisi lihat sormesta ensimmäisen nivelen yläpuolelta. Tapahutumaa ei onnistuttu simuloitienyrityksistä huolimatta selvittämään. Sormesta jouduttiin amputoimaan yksi nivel.

Vuoden viimeisin vaaratilanne oli viiden hypyn veteraanille sattunut totaalinen vajaatoiminta, joka johtui toiseksi alimpaan kartioon unohtuneesta irrallisesta apusokasta. Tähän liittyen muistutettiin kerhoja siitä, että IR-RALLISIA APUSOKKIA EI SAA KÄYTTÄÄ!

Apusokkina voi käyttää irrallista laukaisukahvaa (vajereineen) tai pitkään naruun (mieluummin värikkäs) sidottuja sokkia, jotka paikalleen unohtettuna näkyvät kauas. Ihanteellista olisi, jos apusokkanarun toinen pää olisi kiinni pakkauspöydässä.

Laukaisuvaikeudet

Laukaisuvaikeuksien kruunaamattomaksi kunneksi nousi POP. Se se on kunnan peli. Viime vuonna tapahtui 11 POP-vaaratilanteita (joissa kaikissa turvaututtiin varavarjoon), edellisenä viisi, kuluvana vuonna (18. 5. 81 mennessä) kaksi ja toissa vuonna kaksi. Nämä kaikki olivat lähes samanlaisia — perussyynä POPin pampulan sijoitus paikkaan josta sitä ei näe:

- POPin tampooni irronnut tarrastaan, ei löytynyt
- POPi irronnut tarrastaan
- POP irronnut tarrastaan mahdollisesti uh:n aikana
- apuvarjon pampula irronnut paikaltaan mahdollisesti uh:n aikana
- POPpi irronnut tarrastaan, ei löytynyt
- POPpi luiskahti kädestä
- POPpi hukassa
- Pampula irronnut tarrastaan ja mennyt selän taakse
- POPpi hukassa, irronnut ilmeisesti uh:n aikana
- POPpi irronnut tarrastaan, ei löytynyt
- POPpi juuttui repun alaosaan kiinni, ei irronnut

edes kahdella kädellä (kolminkertainen kumilenkkivarmistus (ote väärästä paikasta?) — jne.

Edellä mainittujen lisäksi on vielä viisi muuta tapausta (ennen viime vuotta), joissa POPin käyttäjä on turvautunut varavarjoon (apuvarjo tarttui jalkaan, muutama turbolenssitapaus, jne).

POPin käyttäjät usein puolustelevat laitetta sanomalla, että vaaratilanteet ovat syntyneet siksi että hyppääjä on ollut kokematon tai on käyttänyt laitetta väärin. Vuonna -80 POPin häviämisen (tms) vuoksi varavarjoikeikan tehneiden keskimääräinen hyppymäärä oli 196 hyppeä. Siitä ei ole tarkkoja tietoja, kuinka paljon hyppejä hyppääjällä oli kyseessä olleella POPilla. Eräiden kohdalta asia on kuitenkin selvillä: 10—150 hyppeä.

POPin käyttäjät myös helposti nimeävät sen POP-typin, ”jolla kyllä voi sattuua mitä vain, mutta ei tällä minun...”

Raportteja tutkimalla ei kuitenkaan tällaista tyyppi-kohtaista (esim. System, Eagle, SST, jne) vaaratilantealttiutta voida osoittaa. Tapauksilla on yksi ja selvä yhteinen nimittäjä: pampula on sijoitettu siten, että sitä ei näe.

Katseilta suojatut POPit pitäisi lailla kieltää ja hyväksyä vain sellaiset versiot, joissa hyppääjä pystyy näkemään pampulan — myös silloin kun se on irronnut varsinaisesta kiinnikkeestä (tarrasta). Jos asiaan ei puututa, läiskähävät läskipohjat jossain päin, jonkun onnettoman etsiessä karannutta ”tamppnia” liian pitkään.

POPilla esiintyi jo mainittujen yhdentoista lisäksi kaksi vaaratilannetta, joissa oli kyseessä varustetyypille ominainen seikka. Kaksi System-tandemin käyttäjää ei jaksanut vetää apuvarjoa ulos taskustaan. Kyseessä saattaa olla pakkausvirhe tai sitten ei. Systemin käyttäjien tulisi tarkoin tutkia mikä olisi paras apuvarjon paikka ja pakkaustapa.

Toisessa mainituista System-tapauksista hyppääjä oli kokenut System-veteraani (veteraani myös mitä tulee apuvarjon juuttumiseen reppuun: pari kokemusta jo aiemmilta vuosilta). Voisi kuvitella, että pakkaustapa olisi ollut hallinnassa.

Toisessa System-tapauksessa apuvarjo ei tullut taskustaan ulos edes maassa vetämällä. Tarkka syy ei kuitenkaan ole tiedossa.

Kolmella oppilashyppääjällä oli laukaisuvaikeuksia päävarjon kahvan häviämisen vuoksi:

- suora kahva hukassa (paikallaan, oppilas ei vain nähnyt) ensimmäisellä kahdeksan sekunnin vapaalla
- kahva luiskahti kädestä laukaisussa eikä löytynyt (15 sek. vapaa)
- lattakierre, jonka vuoksi kahvaa ei löytynyt.

Kupu rutussa

Näitä tapauksia oli kaikkiaan kymmenen, joista kaksi tehovarjoilla. Tehovarjotapauksista ensimmäisessä oli varjossa kierrettä lattakierreestä laukaisussa) ja stabilisaattorit sekaisin. Stabilisaattorien sekaantuminen on saattanut aiheuttaa pakkausvirheestä.

Toinen tehovarjotapaus aiheutui apuvarjon ja sukun sekaantumisesta kruunupunksiin ja ohjauksaukseen.

Edellisessä tapauksessa hyppääjä (oppilas, 24 itsetlaukaisua) päästi kuvun ja jälkimmäisessä aukaisi varavarjon heittämällä.

Liitovarjoilla sattuneista kahdeksasta ”kupu rutussa” tapauksesta kolmessa apuvarjo oli kiertynyt punosten tai kuvun osa ympärille, estäen kuvun oikean kehittymisen.

Kolmessa tapauksessa slider oli juuttunut ylös ja kuvun oikean laidan tunnelit olivat rutussa. Täsmällisen syyn määrittäminen sliderin ylösjuuttumiseen on vaikeaa sanoa, mutta ainakin yhdessä näistä tapauksista esiintyi punoksissa kierrettä n. 30 cm:n matkalla. Kaikissa tapauksissa yritettiin tilannetta korjata päättämällä jarrut ja pumpaamalla ohjauksapuloista.

Yhden tapauksen raportissa todettiin vain, että kupu jäi keskeltä ruttuun eikä suostunut avautumaan normaalitoimin ohjauspunosten tai kantohihnojen avulla.

Kahdeksannessa liitovarjojen "ruttutapauksessa" jäivät reunatunnelit kasaan ja slideri ylös. Pumpkausliikkeillä slider tuli alas, mutta kupu tyhjeni. Jonkin aikaa taisteltuaan vuoroin täyttävän ja vuoroin tyhjentävän kupunsa kanssa hyppääjä irroitti sen ja käytti varavarjoa. Raportin tekovaiheeseen mennessä ei järjestystä ollut löytynyt.

Avautumisjärjestelmä, punokset ja reppu

Tässä luokassa oli alkeisvarjoilla yksi tapaus ja liitovarjoilla 19.

Tehovarjotapaus liittyi outojen varusteiden käyttöön. Suhteellisen kokenut hyppääjä (160 il) veti laukaisuvarjerista ainoastaan löysät pois, luullen että kahva on juuttunut kiinni. Osasyynä tapahtuneeseen on käytetyssä neuvostoliittolaisessa varjotyypissä (T-4), jossa laukaisuvarjeria joutuu vetämään ennen repun avautumista huomattavasti pitemmälle, kuin amerikkalaisissa varjoissa.

Eniten huolia aiheuttanut ryhmä (9 tapausta) tämän otsikon alla oli punoksien sekaantuminen, jonka johdosta slider jäi useimmiten ylös. Punosten sekaantumista saattaa edesauttaa huolimaton pakkaus, joka arvio useissa raporteissa myös mainittiin. Eräissä tapauksissa oli käytetty vapaapakkausta, jossa osa punoksista jätettiin vapaasti repun pohjalle. Punosten sijoittaminen kumilengkeihin olisi mahdollisesti saattanut estää sotkeutumisen.

Edellä olevasta todetkoon myös, että suuressa maailmassa pidetään vapaapakkausta vaarallisena, sillä punokset saattavat takerkua suoristuessaan repun läppään. Tällöin on vajaatoimintatapauksessa mahdollonta päästää päävarjon kupua, jolloin varavarjon joutuu laukaisemaan sen sekaan (käytettäessä tandemia).

Eräät raportin laatijat esittävät myös, että pakkaus olisi suoritettava siten, että takahelman punokset pysyvät koko ajan kireällä kuvun kehittymisen ajan.

Toiseksi suurin otsikkoaiheen vaaratilanneryhmistä aiheutui vaikeuksista jarrujen kanssa. Jarrutapauksia oli kaikkiaan viisi. Näistä kolmessa puolijarru avautui ennenaikaisesti ja aikaansai kierrettä, pyörintää ja paniikkimaisen kuvun päästön.

Yhdessä tapauksessa koko jarrupunos irtosi kantohihnasta väärän kiinnityksen vuoksi.

Yksi vaaratilanne aiheutui ohjauspunoksen jäämisestä jumiin, johon liittyi saman puoleisen reunatunnelin pysyminen rutussa.

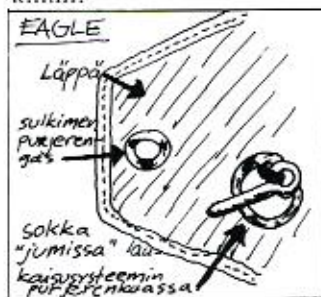
Totaalisia vajaatoimintoja esiintyi yksi. Sen syynä oli liian paksu punos (PC:n punos sellaisenaan) naru-kartiassa. Narulenkki ei mahtunut luistamaan repun läppien pienistä purjereenkaista läpi, jolloin seurauksena oli repun jääminen kiinni.

Eräällä hyppääjällä sotkeutui päävarjo apuvarjon yhdyspunokseen. Podia ei oltu kiinnitetty reppuun millään tavalla. Tässä yhteydessä muistutettakoon, että pod pitäisi aina kiinnittää reppuun, esimerkiksi kumilengkein, jotta se ei nousisi pois repusta muutoin kuin apuvarjon vetämällä. Näin vältetään kuvatus tyypiset vaaratilanteet.

Edellä esitettyä sovellettaessa on kuitenkin muistettava, että podia ei saa kiinnittää reppuun liian lujasti ja että apuvarjon punoksen on oltava riittävän pitkä, jotta apuvarjo pääsisi ponnahtamaan vapaasti riittävän kauas selästä (ilmavirtaan). Eräissä tapauksissa kävi niin, ettei apuvarjo jaksanutkaan vetää podia ulos repusta. Raportin laatija arveli syyksi tapahtuneeseen tehotonta apuvarjoa (38") ja huolimattonta pakkausta.

Liitovarjoilla esiintyi yksi hevosenkenkä-vajaatoiminta, joka aiheutui käsikäyttöisen apuvarjon (Eagle) sokkan juuttumisesta purjereenkaan reunaan (kuva) repun avauduttua. Hyppääjän asennon kääntynyttä kyljel-

leen varjo lähti repusta, mutta sokka pysyi edelleen kiinni.

Suurimpana syynä edellä kerrotuihin vajaatoimintoihin on epäilemättä pakkausvirhe, jota jotkut kuitenkin eivät myönnä omalla kohdallaan mahdolliseksi. Eräskin veteraani (1980 listaykkönen: neljä raporttia) mainitsi kolmannen samantyyppisen vajaatoimintansa (punokset sekaisin haarautumana kohdalla) jälkeen raporttikavakkeen kohdassa "tapahtuman syy": "Ei ainakaan pakkausvirhe!".

On kuitenkin aina muistettava, että vajaatoiminta ei synny itsestään, vaan aiheutuu jostakin. Siksi syyn etsiminen ja ennenkaikkea löytäminen olisi hyppyturvallisuuden kannalta ensiarvoisen tärkeää. Potkaisemme omaan nilkkaamme jos vain tyydymme ajattelemaan, että vajaatoimisuudet ovat harrastukseemme välttämättä kuuluva luonnon laki, jolle ei mahda mitään.

Materiaalivauriot

Materiaalivaurioiden osalta pääsimme kuluneena vuonna vähällä. Yksi Viking halkesi (yksi tunneli päältä) ja samalla siitä katkesi viisi punosta.

Toinen raportoitu tapaus oli ohjauspunoksen katkeaminen kovassa aukaisuissa (Star). Tämän tappion rahallinen osuus jäi kuitenkin kärsittäväksi lahden tuolle puolen, sillä hyppääjä oli ruotsalainen.

Vaaratilanne koneessa

Yksi tämän lajin tapahtuma ilmeni. Hyppymestarioppilaan käsikäyttöisen apuvarjon yhdyspunos takerkui koneen (C-172) laitteisiin, jolloin reppu aukesi. Ohjaaja huomasi tapahtuneen ja ilmoitti siitä hyppääjälle. Tapahtuneeseen

voidaan pitää pääsyynä huolimattonta liikkumista (oudossa) koneessa.

Nippeleitä ja namikoita suojaava kaari olisi kuitenkin paikallaan useimmissa meillä yleisesti käytetyissä Cessnoissa (C-170, C-172, C-180, C-182, C-185).

Maahantulot

Kymmenestä maahantuloaaverista kahdeksan sattui oppilaille. Näistä oli myötätuuleen laskeutumisiksi kaksi. Toinen oli tarkoituksellinen: oppilas ennen maahantuloa huusi tulevasensa "tuohon pehmeään hantkeen". Ei ollut pehmeä, oli jäätä.

Yhdessä tapauksessa oppilas tuli suopohjaiseen metsään, loukaten jalkansa (nivelsiteet). Huono alastuloasento on saattanut vaikuttaa, mutta metsään menoa voidaan pitää hyppymestarin huolimattomuutena. Hyppytoiminnassa oli ollut 1½ tunnin tauko, mutta uutta streameria ei katsottu tarpeelliseksi heittää, koska maatuuli ei ollut muuttunut. Ylätuuli oli kuitenkin kääntynyt.

Ylcensä oppilaille sattuneissa tapauksissa voidaan pääsyynä pitää huonoa maahantuloasentoa (jalat auki).

Kokeneille hyppääjille sattui maahantulossa patjavarjoilla kaksi haaveria. Ensimmäisessä hyppääjä suoritti normaalin lähestymisen maalialueelle, jossa oli kuitenkin laskeva virtaus. Vajoamisnopeus kasvoi eikä "höyhennys" tehonnut (nivelsiteet).

Toisessa tapauksessa kuvun oikea laita tyhjeni ilmeisesti turbolenssin johdosta n. 5–10 metrin korkeudessa, jolloin varjo kääntyi myötätuuleen. Hyppääjä sai lantionmurtuman.

Huono uloshyppy tai laukaisuasento

Huonoja, vaaratilanne-raportin kirjoittamiseen saakka johtaneita uloshyppäjiä oli kaksi. Molemmissa tapauksissa oppilas putosi pyörän tai astimen päälle. Ensimmäisessä tapauksessa oppilaalta murtui kaksi yläleuan hammasta ja hän sai ruhjeita alaleukaansa.

Toisessa tapauksessa itse-aukaisuoppilas putosi pyörän päälle, lyöden siihen leukansa ja rintansa. Muksausksen seurauksena oli kaksi voltia taakse suoriin vartaloin. Avatessaan varjonsa oppilas kääntyi seläl-

leen, jolloin osa punoksista tarttui jalkaan, josta ne lähtivät kuitenkin irti ennen maahantuloa.

Kolmannen epäonnisen hyppääjän suorituksesta ei väriä puuttunut. Hyvän uloshypyn jälkeen taivutus kääntyi etuvoltin kautta selkästabiiliin, jossa asennossa oppilas laukaisi varjonsa.

Varjo purkautui kainalon alta. Kun se oli auki, totesi oppilas kierteen punoksissa. Kun hän oli saanut kierteen auki, hän huomasi varjossaan jakautuneen kuvun. Vajaatoiminnan poistoyritykset eivät onnistuneet.

Varavarjon heitto epäonnistui sen takerruttua päävarjon punoksiin. Päävarjo pyöri ja "eli" voimakkaasti vajoamisen aikana. Maahantulo tapahtui vammoitta metsään.

Neljännessä vaaratilanteessa oli myöskin syynä varjon laukaisu selällään, jolloin varjo kehittyi normaaliksi, mutta oppilaan jalka takertui punoksiin. Kun hyppääjä ei kahdesta yrityksestään huolimatta saanut jalkaansa irti punoksista, hän aukaisi vara-

varjon, laskeutuen maahan kahdella varjolla. Jalan hän oli ennen maahantuloa kuitenkin saanut vapautettua punoksista.

Varjon varassa

Tähän luokkaan sijoitettuja vaaratilanneilmoituksia tehtiin neljä, jotka kuvasivat kolmea tapahtumaa.

Yhdessä tapauksessa hyppääjän ollessa n. 500 metrin korkeudessa, ilmaantui hänen alle n. 30 metrin päähän purjekone. Hyppykoneen lentäjä ja kyseinen hyppääjä tiesivät jo ennen hyppeä purjekoneen olevan

hyppysektorissa, mutta oletettiin purjelentäjän totelevan hyppylentäjän radiolla antamaa poistumiskehoitusta. Purjekoneen ohjaaja ei kuitenkaan kuulut kehoitusta (radio pienellä vilkkaassa lentokeskuksessa!) eikä (mahdollisesti) informaatiokatkon johdosta tiennyt hyppytoiminnan olevan käynnissä kentällä.

Loput tämän luokan ilmoituksista koskivat kupu-relatiivia. Ensimmäisessä tapauksessa kolmas hyppääjä oli lähestymässä 2-miehen kuputornia 450 m:n korkeudella, alhaalta, kun tornin alin hyppääjä yritti saada hänen kuvustaan otetta kurottamalla. Kurotus epäonnistui, joka sai kurottajan heilahtamaan lähestyvän hyppääjän punosten väliin. Kupu meni ruttuun, mutta hyppääjä pääsi pois punosten välistä — jääden kuitenkin vielä kiinni apuvarjon yhdyspunoskesta, jolloin kupu tukahtui jälleen. Kuputorniin yrittänyt hyppääjä irroitti tässä vaiheessa kupunsa ja käytti varavarjoa.

Toisessa kupu-RW raportissa kakkonen ajoi kupunsa kiinni ykkösen sel-

kään. Ykkönen tarttui kiinni, mutta hänen kupunsa sakkasi ja hän putosi kakkosen kuvun päälle, joka meni kasaan. Hyppääjä jatkoi matkaansa kuvun päältä punosten väliin. Tässä vaiheessa molemmat kuvat tukahtuivat, jonka jälkeen molemmat päästivät kupunsa.

Tilanteen aiheuttanut sakkkaus johtui siitä, että ykkönen piti ohjauskapuloita kädessään kurottaessaan otetta kakkosen kuvusta.

Muut vaaratilanteet

Tämän otsikon alla käsitellään niitä tapauksia, jotka eivät selvästi ole sovitettavissa muiden otsikkojen alle. Näitä vaaratilanteita oli neljä.

Ensimmäinen tapaus aiheutui käsikäyttöisen apuvarjon väärinkäytöstä. Apuvarjo lähti uloshypyn aikana liian aikaisin kädestä, jolloin se osui koneen korkeusvakaajaan. Pod pääsi kuitenkin luiskahtamaan vakaajan alta ja varjo avautui normaalisti. Tapahtuneen syynä hyppääjä pitää virhearviointia avaushetken ajoituksessa. Virhe johtui koneen oletettua suuremmasta lentonopeudesta.

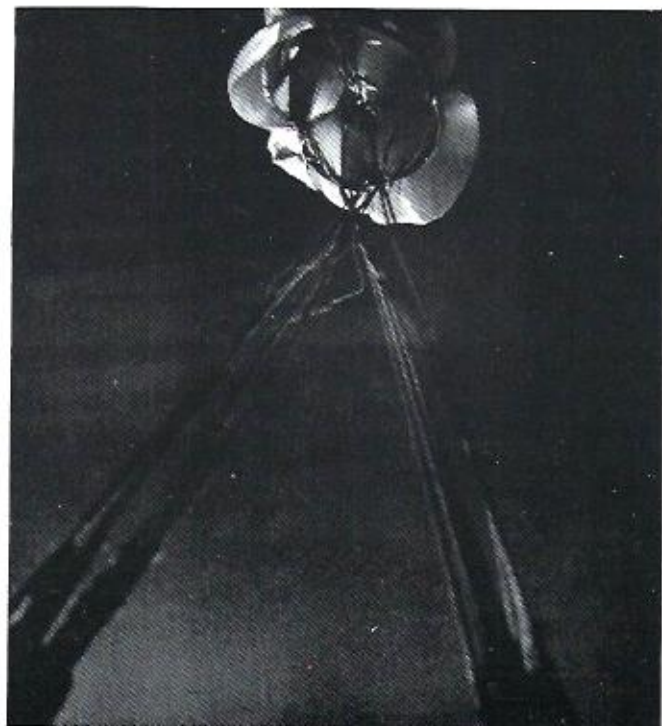
Toinen vaaratilanne sattui näytöshypyllä hyppääjän laskeuduttua yleisön

joukkoon, jolloin hän kaatoi naisen henkilön, joka sai tapauksessa sisäisiä vammoja. Tapahtuma sai alkunsa puolijarrujen punosten takertumisesta slideriin, jolloin se ei päässyt laskeutumaan alas. Hyppääjä arvioi varjon ominaisuudet sellaisiksi, että turvallinen maahantulo päävarjolla olisi mahdollinen.

Kuvun muoto oli kuitenkin muuttunut sen verran, että hyppääjä ei päässyt maalialueelle, jolloin hän joutui laskeutumaan yleisön joukkoon.

Eräs hyppääjä aukaisi varjonsa (PC) liusta, jolloin kovan aukaisun seurauksena varavarjo aukesi (Jerry Bird reppu). Hyppääjä laskeutui maahan kahdella varjolla. Varjon reppua suljettuna pitävät tarrat eivät pysyneet kiinni kovassa avausiskussa.

Toinen tahaton varavarjon aukaiseminen sattui relatiivihypyllä. Liian kovaa kuvioon tullut hyppääjä hajotti muodostelman, jolloin varavarjo aukesi. Hyppääjä itse pitää tapahtuneen (varavarjon aukeamisen) syynä varavarjon kahvan sijoitusta repun päälle. Todellisena syynä voitaneen kuitenkin pitää taitamattomien hyppääjien huonosti suunnittelemaa relatiivihyppeä, jossa olisi voinut käydä muuta-kin, kuin nyt tapahtunut varavarjon aukeaminen.

ME HOPEA SUOMEEN

Laskuvarjoilun alkeiskurssi 4/81 Malmilla Suomen Laskuvarjokerhon suojissa jää historiaan. Siitä piti huolen huimapäinen eläkeläisrovasti Rainer Koskenkylä, 74, joka toukokuun puolimaissa teki elämänsä ensimmäisen laskuvarjohypyn. Sillä hän otti nimiinsä ensihypääjien ikämiessarjan hopeasijan koko maailmassa. Edellä on vain Joseph Gerzini, Valloista tietenk.

Koskenkylän suoritus lyö silti mielestäni Gerzinin teon. Vuonna 79 tasan 79-vuotiaana hypännyt jenkki on näet ilmailun täysi ammattilainen ja lentäjä ja ties mitä. Eli laskuvarjoilu luontuu ikäänkuin luontevana jatkeena muulle elämäntyölle.

Rovasti Koskenkylä sanoi tullessaan kurssille poikamaisuuttaan, seikkailumielen innoittamana hyvin pitkälle. Toisaalta häntä kiehtoi outo elementti, ilma, ja ihmiselle outo tapa pysytellä maan ja taivaan välillä ilman koncista ja moottoreita.

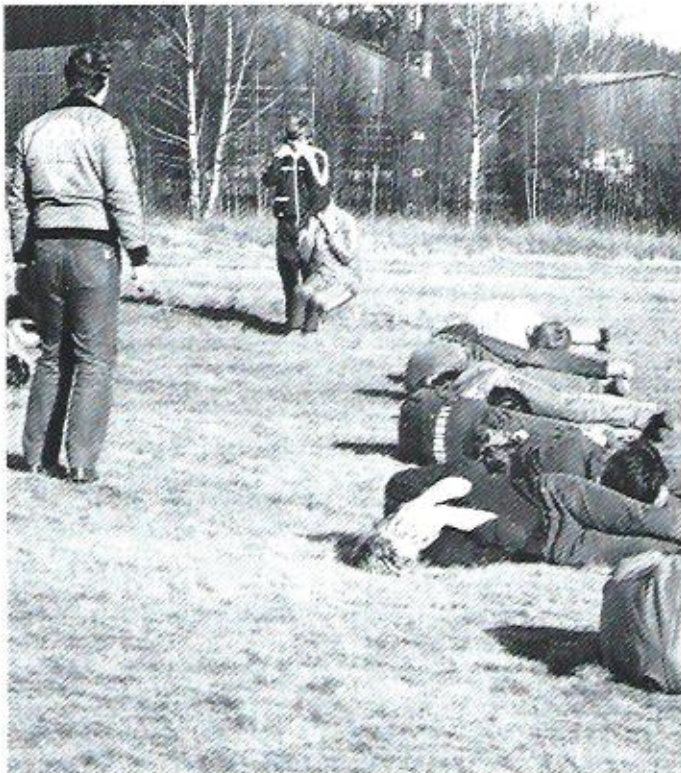
Uskonnolla ja rovastin uralla kirkon palveluksessa ei ole asian kanssa tekemistä. Harrastus on harrastus ja uskonto eri juttu.

Innokkaasti mukana

Koskenkylä oli jo teorianvaiheessa innokkaimpia oppilaita ja kaatuili Malmin kentän nurmikoilla jopa malliksi nuoremmille. Kynä savusi teoriatunneilla ja vaikka kuinka yritin udella, että eikö se nyt vähän pelota ja onkohan tämä nyt turvallista, niin kertaakaan en saanut Koskenkylään ansaan.

Hän oli varma siitä, että kun tilaisuus aikanaan tulee hän hyppää. Ja hän hyppäsi myös niin, että kurssin vetäjiä Veikko Rissasta ja Kari Hallikaista kuin myös muita tarkkailijoita jo epäilytti.

Rovasti ohjailli poikamaisen innostuneesti varjoaan kieputellen sitä puolelta toiselle. Näytti jo siltä että ensi hyppy päättyy asfaltille. Ja vaikka kaatumista olikin

opeteltu, niin asfaltti ei silti liene alokashyppääjän paras alastulopaikka.

Koskenkylä sai kuin saikin varjonsa pois kiitoradalta, kaatui ja hävisi kupruilevan kuvun taakse kokolailla kaukana tarkkailuryhmästä. Jännitys nousi, kuvun takaa ei näkynyt liikettä.

Sitten alkoi tapahtua, rovasti nousi lasit enemmän poikittain nenällä kuin normaalissa vaakatasossa — tyytyväinen hymy kasvoiltaan. Ensi hyppy menee hyvin monella sumussa. Rovasti kertoi tarkkailleensa kaiken aikaa ympäristöään, alastulopaikkaa, kaikkea. Ja totesi kokemuksen sen arvoiseksi kuin etukäteen oli odotellutkin.

Flunssa uhkasi siirtää hypyn

Hyppypäivää edeltävänä iltana Koskenkylä oli tuntenut olonsa huonoksi kuin flunssa olisi uhannut. Se pani jo miettimään, tulisiko hyppy sittenkin siirtää tulevaisuuteen.

Aamulla olo oli kuitenkin virkeä, päätös oli tehty, tänään hypätään. Itse teknisenä suorituksena ensihyppy ei täysin mennyt nappiin. Itse kukin siinä konseptejansa selaillee eri tavalla, harva täysin oikein. Rovasti Koskenkylä sekoitti juuri lähtöhetkellä keskenään alastulo- ja lähtöasennon. Kun kädet pitäisi levittää koneesta lähdetäessä veti rovasti ne rinnalle alastuloasentoon.

Kiertoa ei kuitenkaan ollut eikä tullut eikä outo asento haitannut suoritusta. Kaikki meni hienosti loppuun asti.

Rainer Koskenkylä on ollut eläkkeellä kymmenkunta vuotta. Hänen eläkepäivänsä, kuten nykyisin kaikkien muidenkin eläkeläisten, ovat täynnä tapahtumaa, elämää. Harrastuksiin kuuluvat esimerkiksi rullaluistelu kesällä ja tämä tavallimpi talvisin. Edelleen holkka ja pyöräily.

Yksi syy laskuvarjokurssille tulon oli urheiluharrastusten monipuolistaminen, sillä kyllä varjoilu urheilusta käy, ainakin alokashyppääjän jäsenillä.

Jännityskin on kiehtovaa

Koskenkylä tunnusti myös laskuvarjoiluun luonnostaan liittyvän jännityksenkin osaltaan tuoneen hänet Malmille.

Koskenkylän osallistuminen kurssille osoitti myös selvästi sen, että harrastus ei ole iästä kiinni. Nuorimman ja vanhimman ikäeroa oli näet peräti 58 vuotta. Harvassa lajissa on näin laaja haitari. Toisaalta on muistettava, että onhan toki eroa aloittelijan suoritusvaativuudessa ja lupakirjatason saavuttaneiden hyppääjien suorituksissa.

Mutta alku ei vaadi paljon. Harrastuksesta voi nauttia heti ensijännityksen ohimentyä. Ensihyppyyn ei rovasti Koskenkylä aio tyytyä. Hänen tavoitteensa on — ei enempää eikä vähempää kuin lupakirja. Onnea ja menestystä kurssitoverileni.

Kari Tuppurainen

Teksti: Kaj Natri

PM -laskuvarjojääkäripäivät

PERINTEITÄ

Pohjoismaiset sotilaslas-
kuvarjohyppääjät ko-
koontuivat jokavuotisen
kanssakäymisen merkeis-
sä Uttiin. Alun alkujaan
yhteispohjoismaisen las-
kuvarjojääkärihengen ri-
kastuttamiseksi järjestetyt
päivät pidettiin neljännentoista kerran. Nelivuoti-

ssa kiertokulussa järjes-
telyvastuu lankesi nyt Las-
kuvarjojääkärikoululle.
Vuosien saatossa on
alunperin koko laskuvar-
jojääkäriperheen yhtei-
seksi juhlaeksi tarkoitettu
viikonvaihte muotoutu-
nut syystä tai toisesta yhä
enenevässä määrin pel-
käsi kilpailutapahtumak-
si palkintojenjakotilai-

suuksineen. Asiasta ollaan
johtajatasossa kuitenkin
eri mieltä. Suomalaiset
ajavat voimakkaasti alku-
peräistä tarkoituserää
eteenpäin, ruotsalaiset ja
tanskalaiset myötäilevät
pitkästi suomalaismielipi-
teitä, kun taas norjalaiset
ovat ehdottomia kilpailu-
tapahtuman kannattajia.

Kilpailun henki

Kilpailun saama arvonan-
to eri maiden keskuudessa
on myös vaihteleva. Ehkä
hieman harhaanjohtavasti
kuulee aina silloin tällöin
puhuttavan pohjoismai-
sista sotilaslaskuvarjohyp-
pykilpailuista. Itse asiassa
tapahtuma on virallisesti
ottaen edelleen laskuvar-
jojääkäripäivät, vaikka-
kin edellä esitetyistä syistä
päivät lähentyvät käytän-
nössä mestaruuskilpailu-
ajatusta. Tältä pohjalta
luulisi, että mestaruuden
tavoittelemiseksi tehtäisi
kaikki mahdollinen työ.
Näin ei kuitenkaan vält-
tämättä ole. — Suomen
joukkueen valmistautumi-
nen on huolellista ja niin-
pä perättäisten voittojen,
nimenomaan joukkue-
voittojen, lukumäärä on
nyt kuusi. — Norjalaiset
suhtautuvat myös kilpai-
luihin kaikella vakavuudella.
Utissa käydyissä
käytäväkeskusteluissa
kävi ilmi, että joukkueen
jäsenten tämänvuotiset
hyppymäärät olivat keski-

määrin 100 hyppyä mei-
käläisiä suuremmat. Ai-
noa, mikä ainakin allekir-
joittanutta kummastuttaa
on heidän tarpeensa hyp-
pättää joukkueessaan 53-
vuotiasta koulun johta-
jaansa. Totuuden nimessä
on kuitenkin mainittava,
että kyseinen everstiluut-
nantti suoriutui, ikä hu-
mioon ottaen, tehtävästään
vähintäänkin kun-
nioitusta herättävän esi-
merkittävästi. — Tanska-
laisten asennoituminen on
jo sitten väljempää kuin
kahdella edellä mainitulla
maalla. Osittain heidän is-
kukykyään vähentää var-
sinaisten edustushyp-
pääjien samanaikainen
kilpailu-, tai leiritoiminta
jossakin muualla Euroop-
passa. — Ruotsalaiset ovat
kaikkein eniten ulkona,
mitä menestymiseen tulee.
Jo joukkueen kokoonpano,
kaksi varsinaista hyp-
pääjää, yksi ensimmäistä
kertaa laskuvarjohyppy-
kilpailuun osallistuva ja
yksi harrastelijahyppääjä,
sekä varamiehettömyys
kertovat heidän mahdolli-

suuksistaan. Kalustollises-
ti joukkue oli myös toisar-
voisessa asemassa muihin
nähdessä.

Kilpailutapahtuma

Kilpailu vietettiin läpi seitse-
mänkierroksisena yhdis-
tettynä henkilökohtaisena
tarkkuus- ja joukkuetark-
kuuskilpailuna. Ylituoma-
riksi oli kutsuttu ja saapu-
villa Eero Kausalainen
Helsingistä, joka myös ky-
näili kilpailujen säännöt
soveltaen ja lyhentäen
kansainvälisiä siviili- ja
sotilasurheilujärjestön
sääntöjä. Hyppykoneena
käytettiin Utin Laskuvar-
jokerhon 182 Sky Lane'a,
jota Heikki Rautiainen
Kouvolasta ohjasti tai-
dokkaasti. Kiitokset vielä
kerran järjestäjän puoles-
ta herroille avusta, kuin
myös ULK:lle suvaitsevai-
suudesta kerhon toimitilo-
jen käytön suhteen.

Kilpailusää oli suotuisa
kumpanakin kilpailupäi-
vänä. Tosin sadekuuro
pääsi lievästi yllättämään
Norjan joukkueen, joka

omien varomääräystensä
nojalla kieltäytyi jatka-
masta kilpailua märillä
varjoilla. Tämä aiheutti
noin kolmen tunnin kes-
keytyksen, jona aikana
kilpailijat ratkoivat pa-
remmuutta läheisellä Tyr-
rin ampumaradalla pis-
tooliampunnassa.

Kilpailu

Hyppyjärjestykseksi ar-
vottiin Tanska, Ruotsi,
Norja ja Suomi sekä vii-
meiseksi kilpailujen ulko-
puolella hyppäävä seka-
joukkue. Ensin hypättiin
asiaankuuluva koekier-
ros. Se antoi jo esimakua
tulevasta. Tanskalaiset ja
ruotsalaiset hyppäsivät it-
sensä jo ensimmäisellä
kierroksella ulos joukkue-
mestaruudesta. Mestaruus
oli kahden kauppa. Nor-
jalaisten avaus oli hieno
— 12 senttiä. Jäätin odot-
tamaan omiemme vas-
tausta: Kalle Savolahti
00.02, Enska Kilpinen
00.00, Jami Laamanen
00.04 ja sitten Tatu Soini
— 01.03. Pessimistit valoi-

28.-31.5.

Grande Finale

Norjalaiset leijuivat ilmassa ja maaosasto seisoi sieriamet taivaalle käännettyinä. Alastulon hetki: Tangen 00.11, Lund 00.00, Volden 00.37 ja Johansen 00.04. Todella mahtava kilpailuasetelma — suomalaisille jäi yhden sentin virhevara uusinnan takaamiseksi joukkuekilpailussa, Jamille ei sitäkään henkilökohtaisen uusintaan.

Koneen kääntyessä linjalle, kaivautuivat kaikki kilpailualueella olleet piiloistaan ja ryhmittivät tiiviiseen muotoon hiekan reunaan. Kestääkö hermo, vai onko paine liian suuri? Kalle tuli ensin — 00.00, Enska toisena — 00.00, Jami pakon edessä — 00.00 ja Tatu joukkueen ankkurina — 00.00. Mahtavaa — fantastinen suoritus, hieno loppu!

Kaksintaistelu

Henkilökohtainen mestaruus oli vielä ratkaisematta. Teikkaus — Jami voitajana valitsi ensimmäisen hyppyvuoron. Kilpailuaikaa oli jäljellä noin 1½ tuntia.

Varjot pakettiin, koneeseen ja taivaalle. Jami ulkona, uusi kierros ja Johansen ulkona. Jami polkee tyylikkäästi 00.00, mutta yhtään heikommaksi ei jää kaverikaan — 00.00. Kilpailuaikaa on jäljellä 50 minuuttia. Kilpailun Jury kutsuttiin koolle. Jury (= koulujen johtaja, kilpailun johtaja sekä ylituomari) käsitteli aikakysymystä ja kilpailun ratkaisuun viemistä uloslyöntikilpailuna. Päätös: toisen hypyn ensimmäisen kosketuskohdan on oltava maahantullessa oikean jalan päkiä tai varpaat. Mittatuomareina tulevat toimimaan Ruotsin ja Tanskan koulujen johtajat.

Tutut toiminnat: varjot pakettiin, ylös ja ulos. Ja-

1981

Utti

mi tulee samalla kulmalla ja lyö yli. Ylituomarin vakaat ilmoitus näyttölaitteelta — 00.09. Jami puistaa lievästi päätään, kasaa varjon syliin ja nostaa katseen taivaalle, jossa rakas vihollinen on kääntymässä vastatuuliosuudelle. Normaalia, nimenomaan tälle kilpailijalle, korkeampi tulo, lyönti ja Eeron julistus — 00.03. Norjalaisten riemua, Jami menee ensimmäisenä reilusti onnittelemaan — kilpailu on ratkennut.

Loppuselvittelyt

Illalla joukkueet kokonaisuudessaan, johtajat ja kilpailijat, kuin myös toimitsijat ja muu henkilökunta vaimoineen ja tyttöystävineen kokoontui ensimmäistä kertaa näiden päivien aikana yhteen. Juhlat saivat oman huipentumansa. Jaettiin maljat, sotilassoittokunta soitti töttöroöt, jonka jälkeen suoritettiin sotilaallinen palkintojenjako. Palkituiksi tulivat, sekä laskuvarjohyppääjät että pistooliammunnan voittajat.

Tilaisuuden jälkeen siirryttiin Utin uuteen ruokalaan, jossa nautittiin mau-

kas ja runsas juhlaillallinen. Illallispöydästä koko juhlayleisö siirtyi perinnerikkaaseen Utin ilmailupseerikerhoon jatkaamaan yhdessäolon antoisia hetkiä — Pohjoismaiset laskuvarjojääkäripäivät olivat saavuttaneet niille alunperin tarkoitetun luonteen.

Tulokset

Henkilökohtainen tarkkuuskilpailu (7 kierrosta)

1. T Johansen N 00.04/00.03, 2. J Laamanen S 00.04/00.09, 3. K Savolahti S 00.06, 4. O Kilpinen S 00.07, 5. A Lund N 00.22, 6. R Tangen N 00.53, (kilpailun ulkopuolella R Aittomäki 00.23)

Joukkuetarkkuus (7 kierrosta)

1. Suomi 01.54, 2. Norja 01.55, 3. Tanska 33.23, 4. Ruotsi 76.55.

Pistooliammunta (isopistooli 10 ls, kuvio)

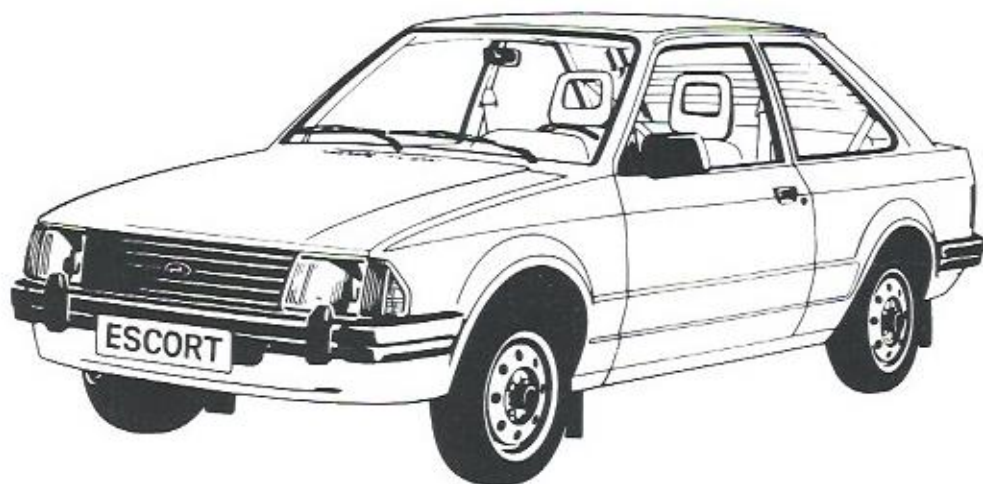
1. A Lund N 95, 2. K Savolahti 90, 3. P Vilkmann 86, (kilpailun ulkopuolella R Aittomäki 91)

vat vettä myllyyn, mutta he unohtivat, että kilpailussa oli jäljellä vielä kuusi, tai ainakin toinen kierros. On totta, että reilun metrin "eteenanto" on kyllä aika paljon.

Ensimmäisenä kilpailupäivänä hypättiin vielä 3 kierrosta lisää, jonka jälkeen voitiin todeta, että ero Norjan ja Suomen välillä oli kaventunut 55 senttiin. Jäimme kaikki jännityksellä odottamaan toista kilpailupäivää. Proosallisesti ilmaistuna: ilmassa saattoi jo nyt aistia suuren urheilujuhlan tunnun.

Lauantai, toinen kilpailupäivä, valkeni kirkkaaksi auringonpaisteeksi muuttuakseen kilpailun alkuun pilvipoutaiseksi. Hypättiin viides ja kuudes kierros. Ero norjalaisiin kaventui 51 senttiin, samaan aikaan kun henkilökohtaisessa kilpailussa kärki teki tasaisen varmaa tarkkaa työtä: Norjan Johansen 00.00, Laamanen 00.04, Savolahti 00.04 ja Kilpinen 00.07.

TÄYDELLISESTI UUSI FORD ESCORT.

TALOUDELLINEN - MIELLYTTÄVÄ - TEHOKAS.

FORD ESCORT

Yhteispelillä se sujuu

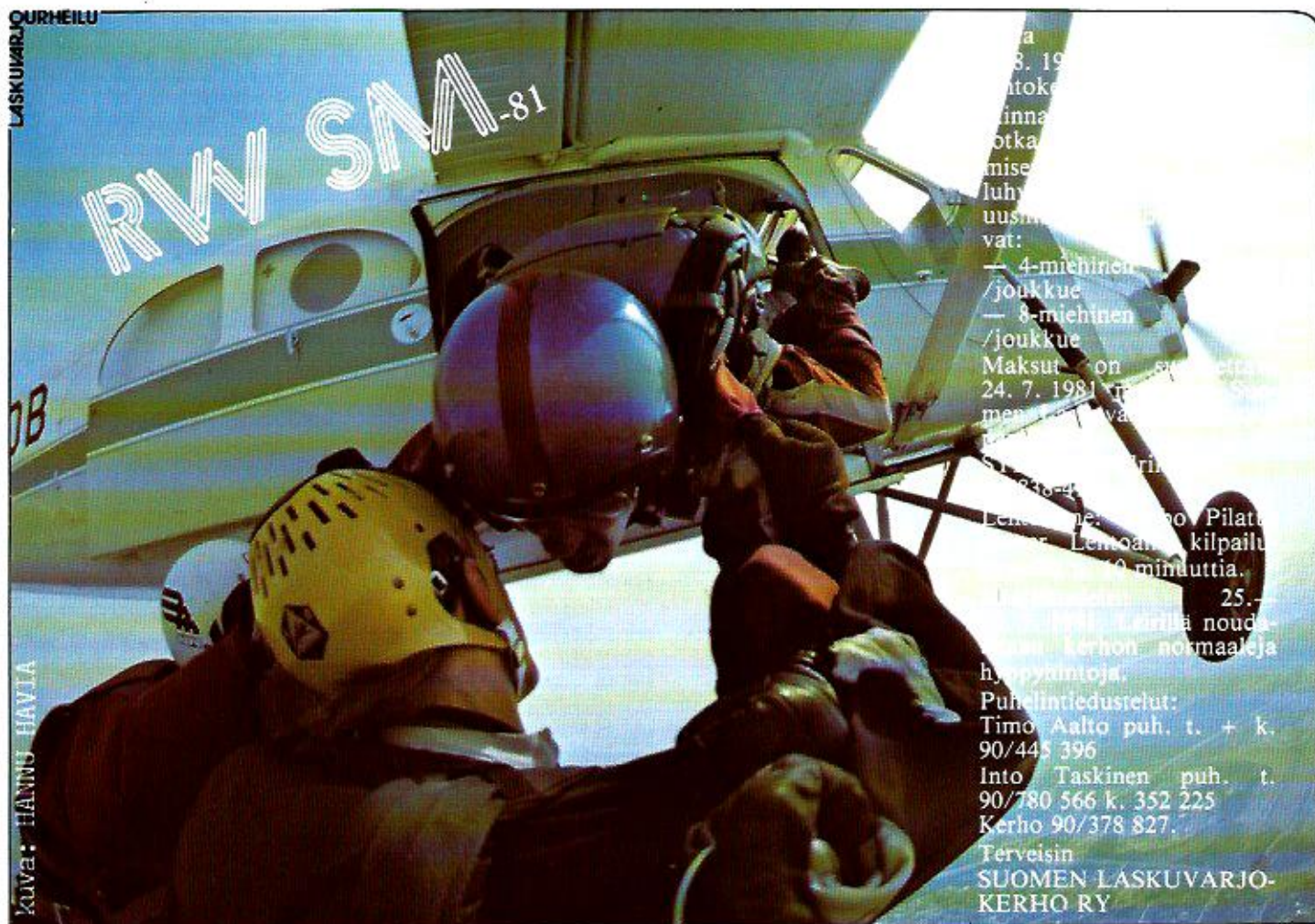

Kuljetukset kotona ja ulkomailla

POLAR-EXPRESS

POLAR-KIITO

a
 8. 19
 ntoko
 inna
 otka
 mise
 luy
 uus
 vat:
 — 4-miehinen
 /joukkue
 — 3-miehinen
 /joukkue
 Maksut on suoritettavissa
 24. 7. 1981
 mennessä
 51-230-4
 Lento- ja Pilat
 Lento- ja kilpailu
 10 minuuttia.
 25.-
 1991. Tervillä noud-
 tava kerron normaaleja
 hyppyntöjä.
 Puhelintiedustelut:
 Timo Aalto puh. t. + k.
 90/445 396
 Into Taskinen puh. t.
 90/780 566 k. 352 225
 Kerho 90/378 827.
 Ferveisin
 SUOMEN LASKUVARJO-
 KERHO RY

ERKKI VAARA KY

Elementtitie 6 ● tarkastus

41160

● korjaus

TIKKAKOSKI

● myynti

Heti varastosta edullisesti

Strato-Cloud, Cruisair

Unit, 3-rengas tandemit

Safety Flyer, 26' Lopo

Soittele 941-751365

miä } päätke miä } päätke

Elintasiipi uttilaisten kerhoparakkiiin

Utissa on saatu valmiiksi kerhoparakin lisärakennus. Työt aloitettiin syyskuussa ja niitä tehtiin talkoovoinnin pääasiassa sellaisena aikana, jolloin ei ollut hyppytoimintaa. Laksiokin panti koneen remonttiin muutamaksi kuukaudeksi varmistukseksi tarpeellisen rakennusinnokkuuden.

Lisärakennus saatiin pääosiltaan valmiiksi ja käyttökuntoon juuri Para-Ski PM-kisojen alkuun. Rakennus käsittää keittion, takahuoneen, joka toimii samalla luokahuoneena, sekä kauan kaivatun saunan pesu- ja pukuhuoneineen. Jokainen, joka joskus on Utissa hypännyt helteisellä kesäpäivänä, tietää, mikä puute näin on saatu poistetuksi.

Piirustukset rakennukseen laati Make Laksio, jo-

ka samalla toimi vastaavana rakennusmestarina. Erikoisen kiitoksen ansaitsevat myös kirvesmies Kilpinen, yleismies Huusari sekä yleensäkin kerholaiset, jotka panoksellaan vaikuttivat siihen, että rakennus on käyttökunnossa.

Utin kerhon toimintaolosuhteet ovat siis entisestäänkin parantuneet, joten tervetuloa tutustumaan.

Muistakaapa myös, että kulkutie parakille on muutunut. Uusi tie kääntyy Kuivalan tienhaaran kohdalta. AK

Olavi Kilpisestä uusi puheenjohtaja

Utin laskuvarjokerhossa tapahtui kevätkokouksessa puheenjohtajan vaihdos. Kerhon ansiokas entinen puheenjohtaja Erkki Kajala ei katsonut työesteidensä vuoksi enää voivansa jatkaa. Kokous valitsi varapuheenjohtaja Olavi Kilpisen

yksimielisesti uudeksi puheenjohtajaksi. AK

Vielä pienempi

Amerikkalainen Para-Flite on tuonut markkinoille kehittämänsä varjo-tandem-yhdistelmän: Swift System.

Swiftin molemmat kuvut ovat 5-tunnelisia liitovarjoja. Päävarjon koko on 195 neliöjalkaa ja varavarjon 177 neliöjalkaa.

Molemmat siivet on tehty Harris F-111-kankaasta. Kupujen kaistat kulkevat siivenkärjestä toiseen eikä tunnelien suuntaisesti, kuten muissa patjoissa. Valmistajan mukaan kuvaista saadaan näin kevyempiä ja pienempiä. Sautoja on vähemmän ja rakenne on kestävämpi. Avoin siiven yläpinta on tasainen ja siten aerodynaamisesti mahdollisimman tehokas.

Kupujen muoto on 5-tunnelisuudesta huolimatta matala ja päävarjo vastaa tehokkuudeltaan Cruisilita.

Tähän asti pääasiassa kupuja tehnyt Para-Flite on tehnyt myös kokonaisuuteen sopivan tandem. Valjaat on varustettu pienemmillä renkailla toteutetuilla 3-rengasolkalukoilla.

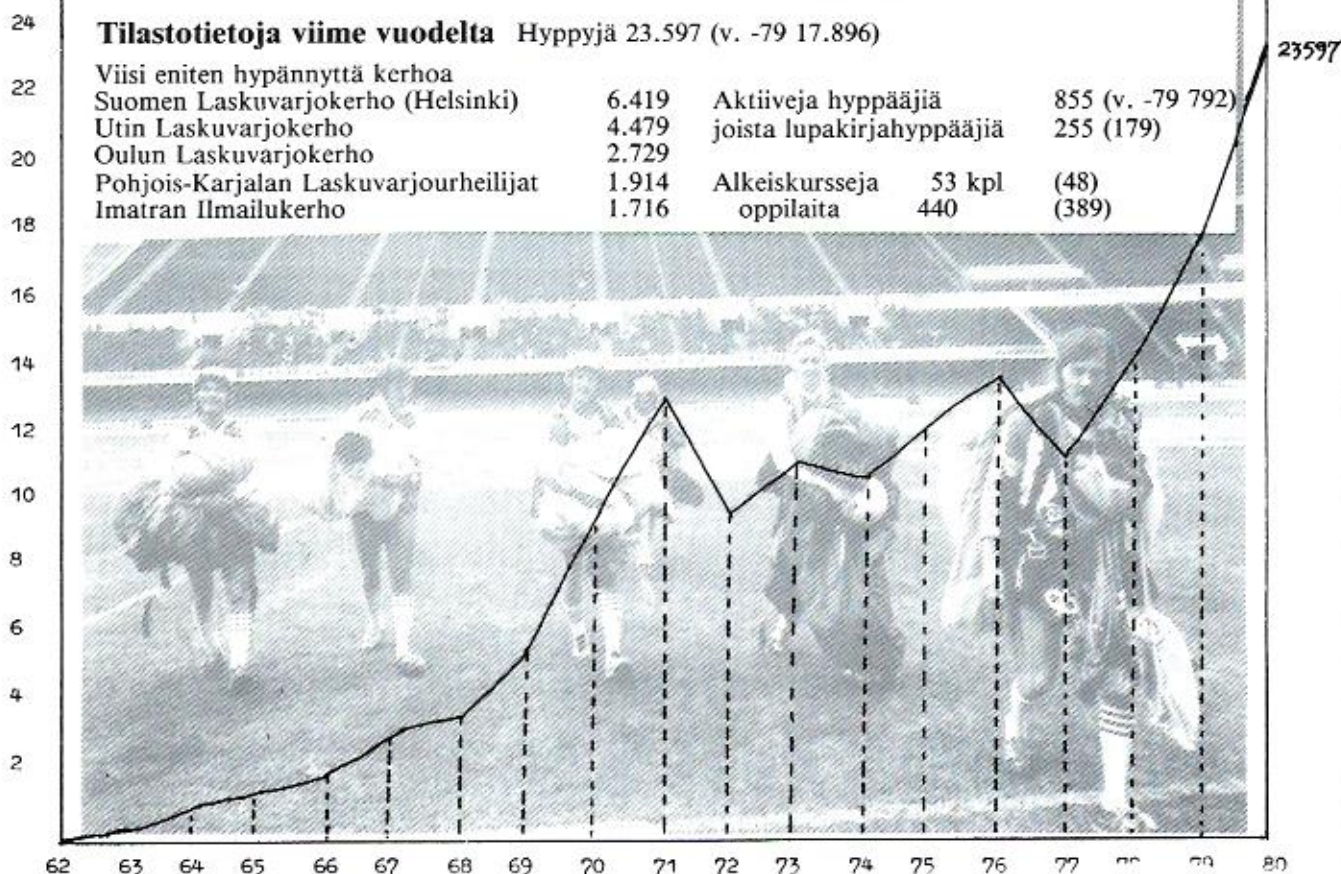
Tämä markkinoiden pienimmäksi kokonaisuudeksi mainostettu systeemi painaa kokonaisuudessaan n. 16 naulaa.

Uutuutta aletaan valmistamaan toukokuussa ja Ameriikan markkinoille se tulee kesäkuussa. Kokonaisuuden hinnaksi tulee noin 1800 dollaria joten mitään hintojen romahduksia ei ikävä kyllä ole odotettavissa.

Häikäisevä uutuus

Nyt on mahdollista saada hopeankiiltoa laskuvarjos-

LASKUVARJOHYPPYJEN MÄÄRÄT SUOMESSA VUOSINA 1962 - 1980

miä } pätkelmiä } pätke

timeensa. Amerikkalainen National tarjoaa varjoaan F-111-kankaasta National Sterling Silver-hopeoinnilla varustettuna. Hopeanhohdetta on tarjolla myös repuihin, varustekasseihin ja muihin varusteisiin.

Siiitä vaan metallia kupaun. Harakat taitaa ainakin tykätä.

Ennätysyritys

Suurin hyppymäärä 24 tunnin aikana on edelleen

erään englantilaisen 1979 hyppäämä 233 hyppyä.

Viime maaliskuussa Jim Tyler yritti Kaliforniassa parantaa ennätystä 250 hyppyyn. Yritys epäonnistui sään muututtua kylmäksi ja sateiseksi. Tyler yritti vielä yli 20 hyppyä sateessa, mutta lopetti kaikkiaan 167 hypyn jälkeen alettuaan kärsiä hypotermian, eli ruumiinlämmön laskun, oireista.

Englantilainen maratonhyppääjä oli hypännyt pak-

kolaukaisuhyppäjä, mutta Tyler hyppäsi itselaukaisuhyppäjä. 20 avustajan ja 550 m:n hyppykorkeuden ansiosta hyppy kestivät keskimäärin vain 5 minuuttia lepotaukoineen.

Eniten-hyppäjä-päivässä-ennätystä ei ole virallisesti tunnustettu, vaan se on täysin epävirallinen.

Jim Tyler sai viime syyskuussa kyseenalaista mainetta hypättyään varjottoman hypyn varusteenaan

pelkät valjaat, joilla hän kiinnittäytyi vapaassa pudotuksessa toiseen hypypääjään. Laskeutuminen tapahtui kaverin kanssa samalla varjolla. Seurauksena oli erimielisyyksiä USPA:n (USA:n laskuvarjoliitto) kanssa ja lopulta eroaminen liitosta.

Tyler kertoi yrittävänsä uudelleen 250 hypyn päivävurakan suorittamista mutta "ajankohta ei vielä ole varma". (Skydiving 19/81)

Laita i varjosi kuntoon!

- Tarkastukset
- Korjaukset
- Modifioinnit
- Kaikki varaosat

Kaikki hyppääjän tarvitsemat välineet meiltä:

- Kaikki kuvut, pää- ja varavarjot
- Tandemit, esim. sst-racerit
- Pakko- ja itseankkaisuysteemit
- Hyppyhaalarit, RW- ja tavalliset
- Korkeusmittarit — piipparit — painelaukaisijat
- Hyppykengät: Parabootit (ranskalaiset)
- LJK:n hyppy- ja maastokengät
- Kypärät — nahkahuuvat
- Apuvarjot — popit
- Suojalasit — hanskat
- Varjokassit — lippikset
- Laskuvarjoverrytteilypuvut — t-paidat
- Kerhopusero, punainen, varjonkava selässä
- Merkit — julisteet — postitkortit
- Kirjat esim. SKIES-CALI. 2
- Filmejä vuokrataan YM, YM.

PS: OSTETAAN KAIKKI VAHHAT PARA-COMMANDERIT! SOITTELE

LASKUVARJOTARVIKE KY

Matinlahti, PI 26 33721 TAMPERE 72 Puh. 931-172 616

There's only one way to stay on top of parachuting. That's by subscribing to:

The new authoritative newsmagazine that is published 17 times a year. Its big pages bring you what you need to know about the equipment, events and techniques of parachuting.

INTERNATIONAL SUBSCRIPTION RATES:
Surface mail: 2 years: \$25 US
 1 year: \$15 US
(Add \$45 per year for airmail.)

Skydiving

P.O. Box 189E • Deftona, FL 32725 U.S.A.

Satisfaction Guaranteed or you'll receive a full refund on all unmailed issues. Payment must be made in U.S. currency or International Money Order and must accompany order. News contributions are welcome.

MEDICEM OY

Sivousalan ammattilainen

Mäntytie 23, 00270 H:ki 27.
Puh: 90-480 055.

UUDET
HYPPY
FILMIT

- El Capitan vuorihyppy
- Royal Gorge siltahyppy
- Coronado Bridge
- Pine Valley Bridge
- Half Dome riippuliito/Skydiving

Vuokrattavana kuvanauhana tai filminä.

MAAHANTUONTI JA MYYNTI
SUOMEN LASKUVARJO OY

BUURSUONTIE 21 · 00630 HELSINKI 63 · PUH. 90/740021